

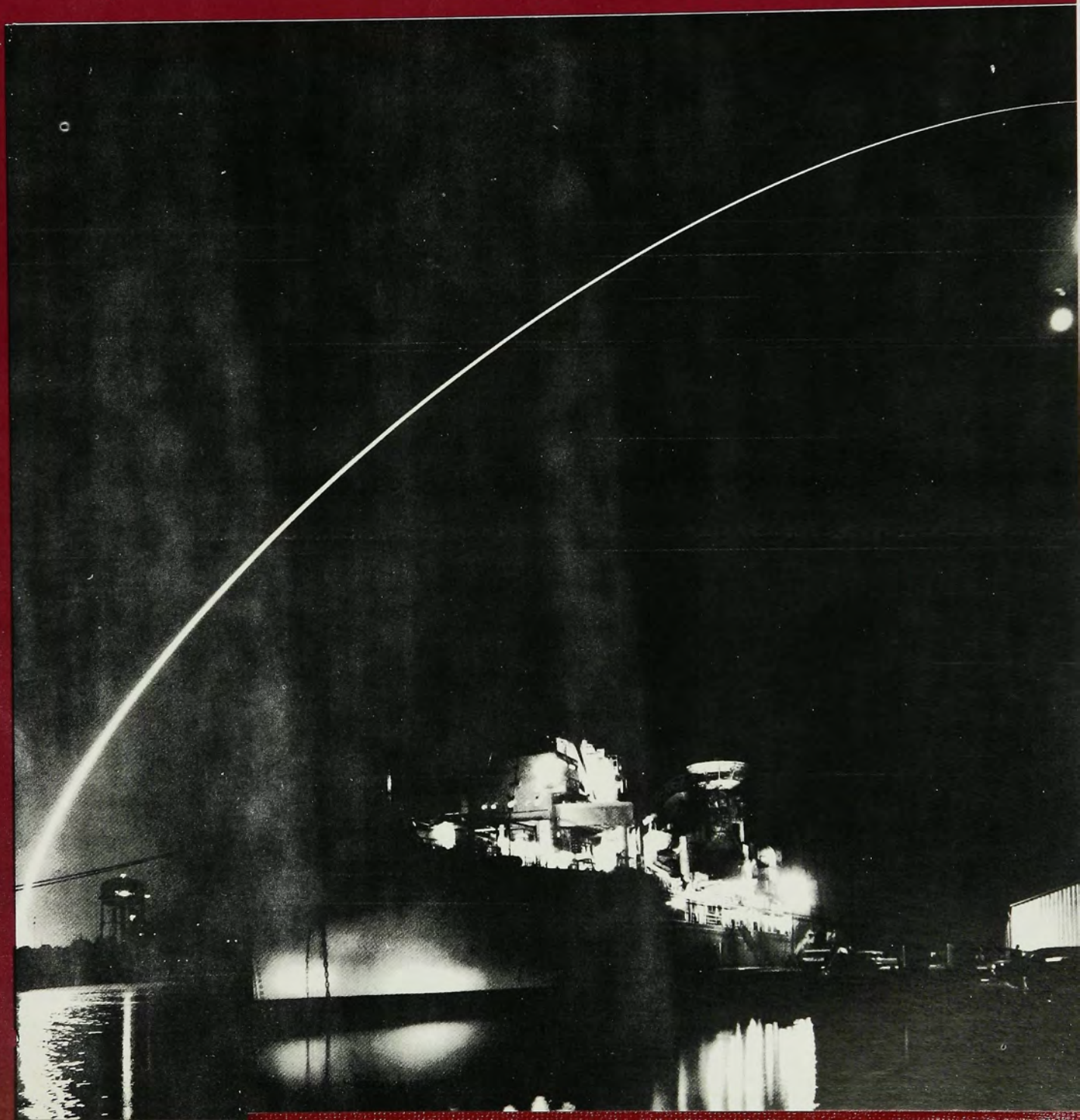

Юнчак

ЧЕРВЕНЬ
ЛИПЕНЬ

1967

JUNE
JULY

На обкладинці: Електронна лабораторія-корабель обсер-
вус лет ракети. Дивись стаття на сторінці 16-й п.н.
"Тасмниці електроніки" Фото Лябораторії "РСА". — у
віконці: відзнака МПЗ-1967 проспекту пл. розв. Івана Бе-
режницького, виконала ст. пл. Оксана Борис.
Ілюстратори: пл. юн. Люба Боднар, ст. пл. Оксана Борис,
пл. розв. Іван Бережницький, пл. сен. Тит Геврик, Ніна
Мудрик-Мриц, Богдан Певний.

РІК V
Ч. 6-7 (48-49)
ЧЕРВЕНЬ
ЛИПЕНЬ
1967

Зміст

Сторінка

- 1 З гаври Старого Вовка
- 1 Лариса З. О.: Успіхи українських науковців
- 2 Р. Голод-Третяк: Омелян Прицак
- 3 Скобівець-Тур: Оксана Тарнавська
- 4 Вава: Листи... Листи... Листи...
- 6 Б. С-р: Дитяча образотворча студія в Торонті
- 9 Ю Лось: Про українську науку і техніку у пресі
- 10 І. Старак: Ігри для юнацтва
- 11 Друг Ворон: Куток старшого юнака
- 12 Міжкрайова пластова зустріч 1967
- 14 Л. Онишкевич: Пізнай свій край
- 16 Л. О.: Тасмниці електроніки
- 18 Наша пошта
- 19 Поради подружки Дади
- 20 Загадки і розгадки
- 21 Спорт
- 23 Хроніка

"Юнак" — журнал пластового юнацтва. Появляється щомісяця.
Видає Головна Пластова Булава. Редагує колегія. Головний редак-
тор: пл. сен. Любомир С. Онишкевич. Члени редакційної колегії:
пл. сен. Лариса Залеська-Онишкевич, пл. сен. Ольга Кузьмович
і пл. сен. Омелян Тарнавський. Наліпка: пл. сен. Ярослав Елїв.
Технічний редактор і адміністратор: пл. сен. Омелян Тарнавський.

Річна передплата: США і Канада (у валюті свого краю) —
5.00 дол., Австралія — 3.00 австр. дол., Австрія — 90 шіл., Арген-
тіна — 250 пез., Бразилія — 200 кр., Велика Британія — 1.0.0, Ні-
меччина — 10 н.м., Франція — 15 фр. Ціна одного числа у США
і Канаді — 50 центів.

Редакція застерігає собі право виправляти мову, як теж ско-
рочувати й виправляти одержані матеріали згідно з пластовою
термінологією, пластовими виховними напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mr. L. ONYSHKEVYCH, Nassau Garden Apts, 19, 180 Franklin Cor. Rd., Trenton, N. J., 08638, U.S.A.
АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: YUNAK MAGAZINE, 2199 Bloor Street West, Toronto 9, Ontario, Canada.
YUNAK — a Ukrainian Monthly Magazine, published by PLAST, Ukrainian Youth Ass'n, 2199 Bloor St. West, Toronto 9, Ont.
Authorized as second class mail by the Post Office Department, Ottawa, and for payment of postage in cash.

З НАВН

СТАРОГО

Вовка

УСПІХИ

УКРАЇНСЬКИХ

НАУКОВЦІВ

Дорогі Подруги і Друзі!

Зближається час вакацій. Напевно багато з Вас цього року поїде на табори, мандрівки, зустрічі. Пам'ятайте про мене, Вашого Старого Вовка та про свого «Юнака». Присилайте мені багато-багато матеріялів до хроніки з Вашого літнього пластування, щоб і всі Ваші подруги та друзі могли прочитати про Ваші цікаві цьогорічні пригоди.

У двох останніх роках появилось 11 чисел «Юнака», в тому одне подвійне число (7-8) вліті. Ми вважали, що багато з Вас любить дістати хоч одне число «Юнака» під час вакацій, щоб узяти його із собою на табір і там у спокою його прочитати. Одначе, під час цьогорічних вакацій «Юнака» не видаємо, так що цього року випустимо лише 10 чисел нашого журналу.

Це число «Юнака» за червень і липень (6-7) ц. р. видаємо у половині червня. Зате час вакацій хочемо використати на те, щоб приспішити появу «Юнака» і вже при кінці серпня видати число за серпень і вересень (8-9), а потім постійно і правильно видавати «Юнака» при кінці місяця уже на черговий місяць. Сподіваємося, що цей наш плян усі Ви прихильно зустрінете.

А тепер усім бажаємо гарних і радісних вакацій та веселого й успішного пластування!

Ваш Старий Вовк

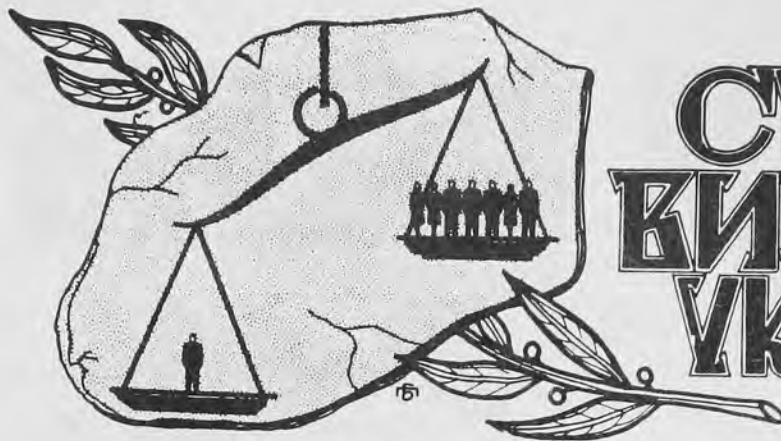

В лютому 1965 року ми вже зазнайомили наших читачів із світової слави науковцем — генетиком — д-р Теодосієм Добжанським. Нещодавно на сторінках широко читаного американського журналу «Тайм» знову описано успіхи праці цього визначного українця.

Уже довгими десятками років науковці ведуть дослідження над еволюцією нового виду істот із давніших, але й досі сам механізм переходу залишається неясним. Проф. Добжанський уже також кілька, мабуть, десятків років досліджує овочеву мушку «дрозофіллу», яка дуже надається до студій законів спадковості. 9 років тому він досліджував один рід цієї мушки (лланос) у своїй лабораторії генетики, яку він організував при Рокефеллерському Інституті в Нью-Йорку. Тепер, майже випадково, він спостеріг, що наслідники цих мушок виказують багато прикмет нового виду («нові лланос»). Дальші спостереження можуть допомогти проф. Добжанському дати відповідь на питання, яке вже так довго турбує і цікавить науковий світ.

Д-р Добжанський народився на Вінничині (1900 р.), студював на природничому факультеті у Київському університеті. Він є автором понад 400 наукових праць та кількох книжок англійською мовою (з ділянки генетики), які вже мали по кілька накладів, і які перекладено на різні мови світу. Наш учений належить до УВАН і багатьох американських та світових наукових товариств. 1964 року президент Джансон відзначив його як одного із 11 найкращих науковців США.

Лариса З. О.

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

ОМЕЛЯН ПРИЦАК

Коли глянете на мапу України, запитайте, що південна частина її — це степ, що є суцільною частиною степової смуги, яка тягнеться із Манджурії по Дунай. Смуга ця була від праісторії і аж до кінця вісімнадцятого сторіччя заселена кочовими народами. Служила вона їм також дорогою для торгівлі та нападів на осілих сусідів.

У княжу (і козацьку) добу найважливішим народом у західній частині цього степу були тюрки, які появлялися в чорноморських степах в різних політичних організаціях, напр. хазари, печеніги, половці-кипчаки, татари Золотої орди. Кочовики дуже рідко записували свою історію, та за те сусіди степу, китайці, ісламські народи (араби і перси), українці та інші не раз згадували в своїх хроніках мирні, а тим більше військові взаємини з ними. Другим важливим джерелом для пізнання степу — це самі мови народів, які заселяли його, бо мова віддзеркалює побут і культуру даного народу, зовнішні впливи на нього та зміни в них.

Найвизначнішим знавцем у світі тюрків та степу є проф. Омелян Прицак, який від 1964 року займає при Гарвардському університеті катедру алтайської порівняльної та історичної філології та є членом славистичного, близько-і далеко-східного відділів і головою Комітету для середньо-азійських та алтайських студій.

Він належить до багатьох наукових товариств, напр. до славного «Сосієте Фіно-Уґрієн», до Турецької Академії Мови (Тюрк Діл Куруму), є основником та редактором різних наукових видань, напр. журналу міжнародного товариства «Сосієтас Урало-Алтаїка» під наголовком: «Урало-Алтайські Річники». Від 1966 року займає пост заступника голови УВАН (Української Вільної Академії Наук) у Нью-Йорку.

Проф. Прицак родився 1919 року в Самбірському повіті, але виріс у Тернополі. Коли було йому чотирнадцять років, попала йому в руки Історія Грушевського, і це був початок його захоплення історією, а тим більше ще ледве дослідженою історією українського степу. У цей час він почав збирати родоводи різних козацьких родів, а також вивчати перську мову, тобто мову одного із сусідів степу. Це прагнення знання було дужче за всякі браки грошей та підстав для прожитку; року 1936 він почав на Львівському університеті студії з історії та орієнталістики. Під час його трьох студентських років у Львові працював також у Науковім Товаристві ім. Шевченка (НТШ) в джерелознавчій комісії і комісіях нової і старої історії під проводом проф. І. Крип'якевича. Його праці про родовід Скоропадських та про Мазепу і Княгиню Дольську появилися друком, коли йому було дев'ятнадцять років. Заробляв на прожиток тим, що дописував на історичні теми до газети «Нова Зоря», «Новий Час» та інші.

Війна в 1939 році застала його із майже скінченим ступнем магістра. Хоч нормальний хід дальших студій був перериваний, проте, він потрапив працювати як науковий співробітник

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНЦІ В АВСТРАЛІЇ

ОКСАНА ТАРНАВСЬКА

(Крапка)

Немає пластуна й пластунки — від новачтва аж до сеньйорів — в Австралії, які не чули б та не бачили б сестрички Оксани. Знає її усе старше громадянство, знають її теж і австралійці. Її бистре пластове око та ще більше загострений слух усе пройме, усе почує. Та завжди найбільше діставалося тим, що на зустрічних пунктах не розмовляли рідною мовою. За її патріотизм, добрість і ніжність та суспільно-громадську працю всі люблять її і шанують. У Пласті сестричка Оксана є одною з найкращих виховниць у нашій далекій Австралії.

Її незвичайно музичне вухо допомогло їй дуже успішно закінчити Мельборнську консерваторію та zorganizувати у Гленрої свою власну музичну школу, яка за десяток років випустила багато учнів та багатьом дала музичну освіту. Навчає вона гри на фортепіані. У її школі вчать музики не тільки українські діти, але й австралійці й інші національності. Не було випадку, щоб хтонебудь з її учнів перепав в Університеті з теорії і гри. Вона дуже часто допомагала своїм акомпаньяментом українському хорові «Чайка» в Мельборні та виступала як солістка із творами власної композиції. Сестричка Оксана komponує пісеньки теж і для новачтва.

До однієї із надзвичайних її заслуг належить zorganizування під власним музичним керівництвом і диригентством у Мельборні (у 1959 році) Молодечого Катедрального Хору, який сьогодні становить уже поважну мистецьку одиницю та має уже гарних співаків солістів. Хор має 97 членів, а в тому 51 членів Пласту, 30 членів СУМ-у і 16 неохоплених жадними організаціями.

Молодечий Катедральний Хор брав участь у багатьох імпрезах та дав чотири дуже успішні самостійні концерти в Мельборні, Сідней, Аделайді і містечку Ньюборов у Вікторії. У місяці люто-

му ц. р. хор улаштував із маестром Василем Авраменком в Українському Домі в Мельборні спільний концерт української пісні й танку, який був дуже гарний та тішився великою участю громадянства.

Репертуар хору різномірний: Св. Літургія і пісні релігійного змісту (церковні) — 20, коляди й щедрівки — 10, народні пісні та інші світські пісні українських композиторів — понад 30.

Катедральний храм українців-католиків у Австралії (і Новій Зеландії) у Мельборні, збудований в 1961-1963 роках. Будова храму коштувала 200.000 австрал. доларів.

(Закінчення із стор. 2)

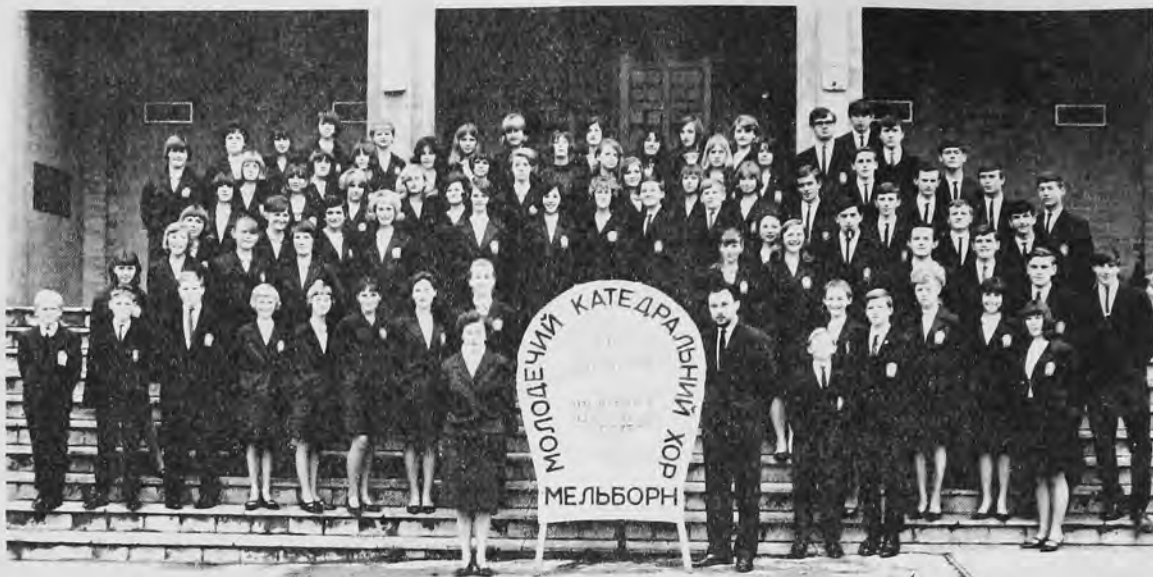
при Українській Академії Наук, спочатку у Львові в Інституті історії, а потім як аспірант у славного орієнталіста Агатангела Кримського. Опісля від 1943 р. він продовжував студіювати у Празі та Берліні. По довгих пригодах, де навіть довелося порозуміватись і по-арабськи з мароканцями у французькій армії, проф. Прицак переїхав до Геттінгенського університету в Німеччині кінчати студії, працювати над дисертацією про Караханідів, першу ісламську турецьку династію (9-12 ст.). Одержав докторат в 1948 році з тюркології, іраністики, ісламістики та славістики і став лектором української і польської мов.

У наступних трьох роках пише габілітаційну працю про імена племен і титули в алтайських

народів; вивчає китайську мову. В 1957 році стає професором на Гамбургському університеті. Його праці з тюркології (історичні й мовознавчі) здобувають йому ім'я і славу в науковому світі. Запрошують його як гостинного професора університети Кембрідж (Англія 1954 р.), Краків, Варшава (1959 р.), Гарвард (1960 р.). По трьохрічному побуті в Сіатл, де на Вашингтонському університеті займав катедру алтайських мов, перейшов на таку ж катедру в Гардвардському університеті.

Внедовзі появиться монографія проф. Прицака про «Слово о Полку Ігоревім» та Евразійський степ; це, за його словами, підсумок 30-літньої праці над проблемами історії степу та України.

Ст. пл. Рената Голод-Третяк

Молодечий катедральний хор у Мельборні на сходах перед входом до катедрального храму. Зліва від таблиці диригент хору, пл. сен. Оксана Тарнавська. З права від таблиці студент універ. Юрій Коцюмбас. Під правим стовпом (в окулярах) староста хору, студ. універ. Василь Хамула.

Акомпаньатори хору: Першим був Утьо Венгльовський, тепер при війську. На його місце прийшов Юрій Коцюмбас. Обидва найкращі учні Музичної Школи Оксани Тарнавської.

Хор має свою управу, старостою хору є сту-

дент Василь Хамула. Хористи — це свідомо релігійна українська середньошкільна й університетська молодь, яка виросла вже тут у Австралії.

Скобівець Тур
з Австралії

ЛИСТИ... ЛИСТИ... ЛИСТИ...

Листи... Мої руки їх перебирають, розділюють...

Листи... Подовгасті, квадратіві, кольорові — їх так багато...

Працюю на пошті. Будинок такий великий, а в ньому самі листи. І безліч рук їх перебирає, розподілює. Сама пошта.

Приходиш до роботи вранці. Вітаєшся, усміхаєшся заспано. Призначують Тебе до будки із віконцями. Руки автоматично беруть купу пошти — очі тупо дивляться, не читають. Розподілюєш листи. Той тут, а той там, а той... Спочатку Твої думки ще біжать. Пригадуєш собі вчорашній день, учорашній вечір. Учорашнє сьогодні вже минуло, вже інакше. Бачиш події в іншій перспективі. Роздушуєш. — усміхаєшся або сумуєш.

Коло Тебе всі так само — пригадують учорашнє. Вранці ніхто не говорить. Руки безупин-

но сортують листи. Голова однаковим ритмом рухається то вгору, то в долину. Очі дивляться — не розуміють. Раптом Ти себе стримуєш. Ти зауважуєш, що не тільки Твої руки монотонно рухаються, Ти розумієш, що Твої думки теж безмежно монотонні. Пригадуєш раз, пригадуєш другий раз те саме, і ще раз, і ще раз. Щось у голові стукає, щось тисне — у Тебе болить голова.

Звертаєшся до свого сусіда. Мусиш кричати. Котра година? Ах, щойно минула тільки одна година! На тім починається Ваша розмова. Перекричуючи гук машин, говорите завзято, хоча він і тобі незнайомий. Говорите про все і про ніщо.

Минає час.

І знов тиша — тиша голосів. Гук машин унеможливорює дальшу розмову. Ти знов повертаєшся до своїх думок. Та тепер Ти з новою цікавістю оглядаєш листи тому, що боїшся думати. З пильністю приглядаєшся пошті.

З розмислом вибираєш собі ту таку листів, де якнайбільше поштівків. Цікаво — можна прочитати, можна пофантазувати. Ти волієш сортувати приватну пошту. Фірмові листи лише часами цікаві своїм виглядом. Ковертки різно вишмальовані, на котрих пишуться різні-прерізні

гасла. Маленькі газетки переповнені «новими віра-ми в Бога». Безліч ofert можливостей вигран-ня мільйонів. Тобі здається, що дуже мало людей їх дійсно читають. Хоча вони і гарно удекоро-вані, і поважного вигляду, то всі вони такі самі. Всі вони висилані до безіменних людей, до прос-то «мешканців хати число — при вулиці —». Біліо прибиті печатки несуть ці листи до безліч безіменних людей. Ти шукаєш трішки людської теплоти.

В ручно заадресованому листі, у коротень-кому написі на поштівці, у різних малих допис-ках, ти знаходиш ту теплоту. Тебе цікавлять ці листи. Тебе цікавлять ці цілком незнайомі тобі люди. На підставі ковертки чи записки на пош-тівці ти собі уявляєш їх ціле життя. Ти фанта-зуєш...

Ще незграбне письмо, напевне дитяче. Лист заадресований до керівника однієї програми на телевізорі. Лист великого подиву, лист повний мрій що і колись я була така. Цікаво, чи той керівник його, особисто відповість, чи навіть і прочитає.

Рожевий коверт, рожева рожа, запах пер-фуми. Лист дівчини. Повний солодких слів і ро-жевих мрій, а на коверті ще маленька записка: «Неси, листоноше, чимскорше лист цей там, де живе мій миленький».

Листівка. Гарний зелений краєвид. З Вет-наму. «Я заїхав. Мені тут не подобається, хоча краєвид новий, а люди цікаві. Але гаряче — дуже гаряче. Хочу скорше звідси. Ще тільки 359 днів». Так до дівчини, до родини, до сусіда і до, як пише, «будучих тещів». Цікаво — чи дійсно будуть вони тещами? Часами дні корот-кі, часами довгі, а часами і безконечні...

От гарна листівка — замазані східні квіти. Від вояка. Тепер багато листів від вояків із різ-них закутин світу. Читаєш: «Моя дорога! Вже десятий раз пишу до Тебе. Ти не відписуєш, але теж і не забороняєш мені писати. Знаю, що

він тепер коло Тебе, а я тут — далеко. Та поба-чимо, як то буде за рік. Будь чемна. Відпиши...»

Усміхаєшся, перечитуєш іще раз, і додаєш своє закінчення цій історії.

Перекидаєш далі — ось листівка: одна, дру-га, третя, ті самі. Письмо: «Найдорожча! Поз-доровлення із —. Вибач що з Тобою не попро-щався, та на правду не було часу. Чекаю на Твої листи. Цілий час про Тебе думаю. Без Тебе ду-же сумно. Цілую широко і посилаю Тобі всю мою любов. Па...» Три листівки такі самі — тільки заадресовані до трьох інших осіб.

Є теж і нецікаві картки — такі, які ти б ані ніколи не хотіла висилати, ані ніколи одержувати. «Я приїхав літаком число —, о годині —. Їхав точно — годин. Сьогодні на обід було —. Обід був о годині —. Зараз іду на вечерю. Здоровлю.»

Знаходиш чорно обрамовані листівки — віс-ники смерті когось дорогого. «Померла — по-хорон відбудеться — в смутку». Все видруко-вано чорними буквами і обрамоване товстими чорними рамцями. Тобі вони видаються якісь зимні, так як труп.

Різні ще можна знайти картки і листи. Є веселі, невідписані. Є образливі. Є різні запро-шення, побажання, повідомлення.

Кінчається ця таця і ти підносиш другу. Це вже самі фірмові листи і багато рахунків, і ра-хунків, і рахунків. Твої руки автоматично їх сортують. І знов листи, листівки, рахунки, листи, листівки, фантазії. Так і проминає цілий день, в протязі котрого ти потрапиш переїхати листів-ками цілий світ чи фантазіями створити різні життєві обставини. Ти переконуєшся, що Ти му-сиш фантазувати — це є те єдине, що тебе не пускає у машинovu порожнечу, яке тобі допома-гає ще одну годину.

Ти стараєшся часто не поглядати на стінний годинник. Та врешті надходить остання півго-дина. Ти нетерпляче вже хочеш звідси вийти. Звідкілясь у тобі виникає нова сила, нове життя. Ти з новою енергією перебираєш цю вже остан-ню тацу листів. Із твоїх очей зникає зима тупі-стість. Стукіт у голові затихає. Ти дійсно широко всміхаєшся. Довкола Тебе, в усіх теж зроджу-ється нове життя. І раптом — свисток. Час додому.

Ти немов летиш у повітрі до дверей. Хтось прощається: «Побачимось завтра». Ти всміха-єшся і бездумно відповідаєш «Так». Але те зав-тра таке далеке, воно тобі тепер таке чуже...

Тебе вдаряє соняшне проміння і свіже по-вітря. Ти на хвилинку мусиш примружити очі, щоб звикнути до цього ясного світла. Чуєш гамір авт, який у порівнянні із гуркотом пош-тових машин, видається тобі гармонійною сим-фонією.

Протираєш очі... На дворі вже вечоріє... Тобі здається, що це ранок...

Вава
Буриверха

ДИТЯЧА ОБРАЗОТВОРЧА СТУДІЯ В ТОРОНТІ

Запорукою майбутнього для людини є її освіта. Тому наші діти, крім загального навчання у канадських та українських школах, мають ще й додаткові зайняття, як от — лекції музики, танцю, рисунку й малювання.

Українськими лекціями рисунку й малювання у Канаді користуються лише ті діти, що мешкають у місті Вінніпезі та Торонті, бо лише в цих двох містах є українські мистецькі студії.

Учні Студії 1963/64 шкільного року.
По середині керівник Студії П. Сидоренко.

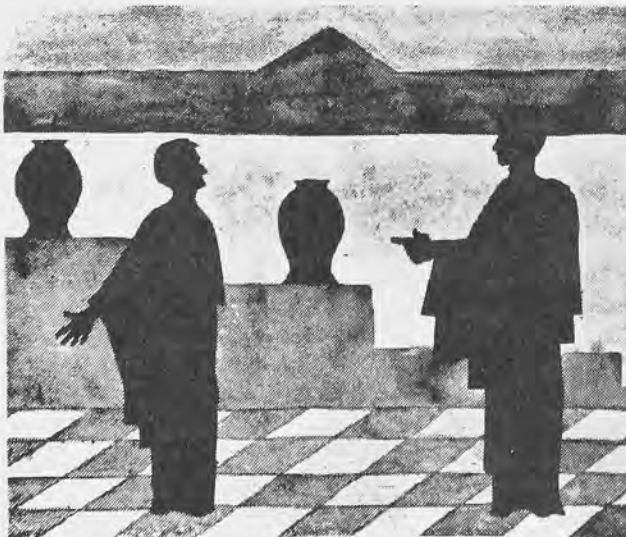
Створення певної системи або програми дня у хаті, щоб організувати час для дитини на додаткові лекції, не є простою справою. Однак, багато батьків зуміли поставити справу так, що їхні діти користають із додаткових лекцій.

Одна із таких шкіл у Торонті, де діти мають можливість поширювати свою освіту додатковими лекціями, це Образотворча Студія, яку вже вісім років як організував і провадить мистець Петро Сидоренко. Студія здобула широку популярність та признання. Студію відвідують учні віком від 6 до 18 років. Сьогодні в модерному

віці малярські знання для дітей є конечними. Починаючи від першої класи народної школи і кінчаючи університетом — діти, а згодом молодь, постійно потребують знання рисунку в першу чергу. Тому до Студії мистця П. Сидоренка зголошуються діти не лише із мистецькими талантами.

Ігор Микитин: Леся Українка, лінорит.

Христя Еліяшевська: Ілюстрація до "Опрії"
Лесі Українки. Сепія.

Кожного року Студія влаштовує річні виставки, на яких беруть участь усі учні. Переглянувши сім каталогів річних виставок Образотворчої Студії мистця П. Сидоренка — бачимо Студію з міцною національною основою. Учні створили між іншим багато ілюстрацій до творів українських класиків, проілюстрували багато українських загадок, приповідок. Також кожного року Студія бере активну участь у національно-ювілейних відзначеннях. Дотеперішні виставки були присвячені: Тарасові Шевченкові (двічі), Лесі Українці, Миколі Лисенкові, П. Прокоповичеві, Іванові Франкові. Останню, Франківську виставку відкривала шановна пані А. Франко-Ключко, дочка поета.

Учні Студії були переможцями на багатьох конкурсах. Студія видала ряд святочних карто-

чок проєкту Ігоря Микитина та Тодося Біланюка. Також видруковано ювілейну листівку — портрет Лесі Українки (лінорит Ігоря Микитина). Як привітання листівка розсилалась до багатьох країн світу, також і в Україну.

З ювілейною листівкою Лесі Українки стався надзвичайний випадок, що є дуже особливим в історії Образотворчої Студії мистця П. Сидоренка. Автор листівки, Ігор Микитин, одержав несподівано листа з України від славного мистця-графіка, Олени Кульчицької, із певними вказівками щодо техніки лінориту та заохотою до дальшої праці. На пам'ятку Ігорезі О. Кульчицька подарувала відбитку деревориту «Довбуш».

Ігор Микитин: Три ворони (лінорит). Ілюстрація до поеми Т. Шевченка "Великий льох".

Напевно, І. Микитин не міг тоді повністю зрозуміти, відчути і відповідно оцінити той знаменний у його ще дуже молодому мистецькому житті випадок. Оцінка і зрозуміння приходить пізніше.

Впродовж шести років І. Микитин відвідував Студію. Це дало йому велике мистецьке підґрунтя. Сьогодні в своїй школі Ігор є одним з найсильніших учнів у мистецтві. Він є призначений мистецьким редактором шкільного річника. Ігор Микитин має замір студіювати архітектуру і мистецтво.

Талановита Христина Еліяшевська відвідувала Образотворчу Студію 5 років. Тепер вона студіює мови, однак, мистецькі знання, здобуті в Студії мистця П. Сидоренка, стали Христині

Група учнів на лекції олійної техніки. Зліва: керівник Студії мистець Петро Сидоренко, Богданна Войтів, Леся Вітюк, Ірина Маковецька, Андрій Генрик-Березовський Ігор Вдович.

у великій пригоді. Під час літніх вакацій Христина працювала у мистецькому відділі при Онтарійським Міністерстві шляхів.

Багато з нашої молоді — здобули початкові знання образотворчого мистецтва в Студії П. Сидоренка. Варто згадати тут хоч декого із тих, що пописувалися мистецькими працями на річних виставках Студії: Тодось Біланюк, Роман Безхлібник, Дарія Шлапак, Марта Дулаш, Христина Ковальська, Юрій Мойсяк, Дарія Лисяк та багато інших. Сьогодні в Образотворчій Студії є 33 учні. Серед них є вже чимало поважно завантажених, а саме: Леся Вітюк, Богданна Войтів, Ірина Маковецька, Андрій Генрик-Березовський, Оленка Гембатюк, Богдан Кушнір, Марія Шкурка, Люба Волчук та інші. Майже всі з названих учнів Студії є членами Пласту.

Духові скарби не лише допомагають людині в житті — вони й прикрашають її.

Бажаючи учням Студії та її керівникові якнайкращих успіхів, сподіваємося, що зацікавлені батьки посилатимуть своїх дітей, що визнаються здібностями в образотворчому мистецтві, до єдиної в Торонті української Образотворчої Студії мистця Петра Сидоренка.

Група учнів на лекції рисунку. Зліва: Ігор Бурачок, мистець Петро Сидоренко, Мотря Головата, Марія Головата.

Теодосій Біланюк: Ілюстрація до "Лісової Пісні", опівець.

Керівник Дитячої Образотворчої Студії у Торонті Петро Сидоренко походить із Кривого Рогу, Дніпропетровської області. Після закінчення 2-ої світової війни він зустрівся в 1947 р. у Німеччині з мистцем Петром Андрусевим, який заохотив його зайнятися студіями образотворчого мистецтва і дав йому під тим оглядом перші вказівки і поради.

Петро Сидоренко
керівник студії

У пізніших роках П. Сидоренко вчився образотворчого мистецтва в Дуеті в Парижі у Франції, а від 1950 р. у Канаді в «Онтаріо Колледж оф Артс», на позаочному курсі в «Феймис Артс Скул» у Вестпорт, Коннектикат, США, і т.п.

Свою власну Дитячу Образотворчу Студію в Торонті провадить П. Сидоренко з великим успіхом від шкільного року 1959/60. Тепер має 34 учні у віці від 6 до 18. З уваги на особливі обставини його учні навчаються у студії всі разом у той сам час і в тому самому приміщенні, але кожний учень виконує своє власне завдання, дістає окремі призначені для нього поради і доручення керівника, індивідуальну опіку і т. п. Навчання відбувається в основному раз у тиждень і триває одну годину, а ті, що малюють олійними фарбами, навчаються дві години.

Б. С-р

ДО НАС ПИШУТЬ

В'єтнам 18. 4. 67 р.

Дорогі Друзі!

Дванадцять місяців я вже не бачив берегів Америки. Вже цілий рік минає, а я ще не чув ні одного українського слова. Тільки «Юнак» є тут мій єдиний український товариш у джунглях В'єтнаму.

Цим листом хочу Вам подякувати за справді гарні спомини та розвагу. «Юнак» пригадував мені приємні юнацькі дні та розвеселяв мене своїми словами.

Я є військовим перекладачем і часто мої товариші питають мене, що це за магазин — той «Юнак». Здивовано дивляться на невідомі літери та перекожливо твердять, що друк не є в'єтнамський. Гордо відповідаю, що це — український пластовий журнал.

Думаю, що кожний пластун повинен бути гордий нан це своє пластове видання, бо «Юнак» — це правдивий та зразковий успіх Пласту.

Ст. пл. Нестор Нинка
Чу Ляй, В'єтнам

Заввага Редакції: З приємністю поміщуємо цього листа нашого дорогого друга Нестора Нинки і через доли, гори і моря пересилаємо йому сердечний привіт і голосне СКОБІ! Заохочуємо наших друзів, а зокрема подруг написати кілька слів до друга Нестора і подаємо його адресу:

Cpl. Nestor Nynka, 2106204
3rd Batt. 5th Marines
5-3 Section
c/o F.P.O. San Francisco, Cal. 96602.

ПРО УКРАЇНСЬКУ НАУКУ І ТЕХНІКУ У ПРЕСІ

Відколи я почав цікавитись українськими науковцями і технікою, почав я стежити за вістками про це в пресі: нашій, американській та інших. Цікаво, як багато про це пишеться! А жодує мало хто з нас це запримічує. А це ж такі цікаві речі. Ось, наприклад, за останній місяць повирізував я такі статті з різних газет і журналів: «Про розвиток літакобудування та ракетобудування в Україні». «Нові рубежі української науки», «На всіх континентах відома» (українська продукція машин). «Промінь-зварник» (винайдений в Україні), «Українець — один з творців телевізора», «Конструктор першого со-в'єтського супутника — українець», «Підтверджують, що творець советських міжпланетарних

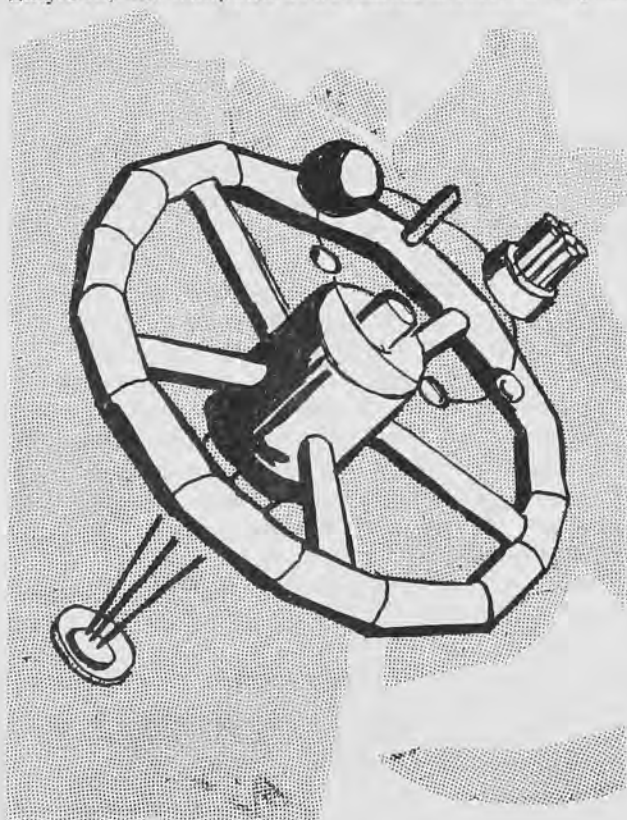
кораблів — українець», «Новий радянський компютер» (збудований в Україні), «Головний кібернетик Глушков» (голова відділу кібернетики на університеті ім. Шевченка в Києві), «Українець — перший винахідник Рентгенівських променів» (т. зв. «Х-рей»), «Учений світової слави» (про Д. Заболотного, про якого я писав в останньому числі), «Інститут вірології» (в Україні) і ще багато інших.

Ці наголовки говорять самі за себе. У статтях знаходимо велику кількість прецікавих інформацій про вклад українців у світову скарбницю науки і знання. Ось уривки з деяких з них:

«... про творця і конструктора першого телевізійного апарату, яким є син репресованого царським режимом і засланою в Сибір видатного українського поета Грабовського — Борис. Борис Грабовський народився в 1901 році у північному Сибірі, куди вдерге був засланий його батько. Після революції молодий Борис приїхав в Україну, побував у Харкові й Києві. А, що з юнацьких літ проявлявся в нього нахил до технічних наук, зокрема до фізики, в Харкові зродилась у нього думка зайнятись винаходом у ділянці передачі зображень на відстань. Свої досліді Грабовський продовжував у Ташкенті і Саратові. Так він сконструював катодний комутатор, який став основою його «телефота». (За «Вільним Словом»).

Абож інший уривок:

«... про життя Сергія Корольова — конструктора планерів, ракетних двигунів, ракет і кораблів для міжпланетарних полетів. У Ніжині він найбільше любив слухати свого діда Миколу, який розповідав про запорозьких козаків, їх походи і битви. В Одесі вчився у професійній школі. В 17 років сконструював планер «СК», на якому було вперше зроблено мертву петлю. Був у двох небезпечних катастрофах: на власному планері біля Києва, де вчився в Політехнічному інституті, а потім — на винайденому ним же ра-

(Закінчення на стор. 10)

ДЛЯ ЮНАЦТВА

1. «КОЗАКИ НА КОНЯХ»

Одна половина юнаків (гурток чи курінь) сідає на плечі другої половини сильніших юнаків. Упорядник ставить пластову хустину десь так на середині поля і рисує довкруги хустини крейдою коло. Тоді «козак на коні» перебігає коло хустини. Він мусить ту хустину зловити в бігу, а вертаючися назад, мусить ту хустину поставити назад у коло. Хто найбільше разів потрапить у коло, той виграє. Тут можуть змагатися два або більше гуртків або куренів.

2. ПЕРЕХІД НА «СЛІПО»

Кожного члена гуртка, що має зав'язані очі хустиною, ставимо «гусаком» так, щоб одна рука кожного з них була на рамені наступного юнака. Недалеко стоїть провідник із компасом у руках. Він дає «гусакові» дороговказ за вказівками компаса, куди юнаки мають перейти. Перехід може бути поміж паличками вставленими у формі брамок, або поміж деревами. Перший гурток, що перейде, виграє гру. Тут провідник мусить домовитися щодо **гасла**, яким він буде провадити свою гру, а не на ймення.

3. СВІТЛО І СВИСТОК (ВЕЧІРНЯ ГРА)

Один пластун з ляпкою і свистком вирушає в терен. Решта членів гуртка чекають на сигнал свистка, що означає «іди»! Вони стараються зловити втікача. Утікач мусить світити ляпкою або свистати бодай раз на хвилину. Ніхто з інших друзів не має права мати свистка або ляпки (бо буде хаос). Пластун, що зловить утікача, стає втікачем, і гра повторюється.

4. ЗМАГ: СПЕКТИ ХЛІБ БЕЗ ПЕЧІ

Пластуни можуть змагатися одинцем або гуртками. Виряд: сокирка, мука, вода, сірники і паливо. На сигнал упорядника пластуни будують огонь, мішають тісто з водою і печуть хліб на патику. Ціллю є — правильно спекти хліб на визначений час. Точки давати за добре зроблену роботу, а відбирати за недбало спечений хліб або не на даний час.

Подав ст. пл. Ігор Старак, Чок

ХТО ХОЧЕ ЛИСТУВАТИСЯ?..

До Хвальної Редакції
Українського Журнала "Юнак"
в Торонті

Шановні Друзі!

Ми — "Волошки", гурток юначок у Клівленді, США, недавно скінчили 2-гу пластову пробу та готуємося до 3-ої проби. Як знаємо, вимоги до неї вибагливі та вимагаючі. Але ми будемо радо здавати тому, що після здання проби ми напевно здобудемо великий досвід про пластунів та українців у світі.

Одна із вимог до 3-ої проби пов'язана з 2-гою точкою, а саме: "...пластун розвідувач нав'язе листування з трьома друзями-пластунами з різних країв світу". Наша просьба до Вас така: ми знаємо, що пластуни по цілому світі читають "Юнака", бо ми самі охоче любимо читати наш пластовий журнал. Ми хотіли б переписуватися з іншими пластунами з Канади або з Європи, щоб власне мати більший досвід про наших друзів у різних країнах.

У нашому гуртку є 9 дівчат. Ходимо до 3-тньої класи американської середньої школи ("гай-скул"), також до школи українознавства та маємо по 16-17 років. Ми бажали б листуватися з юначками (або навіть з юнаками!) в тому самому віці.

Тому просимо Вас помістити нашу просьбу на сторінках "Юнака", за що будемо Вам дуже вдячні.

Нетерпеливо чекаємо на відповідь на адресу:

Miss Olga Wynnysky, 2600 Somia Drive, Parma, Ohio,
44134, U. S. A.

Скоб!

За гурток УПУ-ок "Волошки"
пл. розв. Оля Винницька

(Закінчення із стор. 9)

кетному літаку (вибухнув мотор). Помітивши незвичайні математичні і конструкторські здібності С. Корольова, його забрали в Москву, у вище технічне училище, де він почав конструювати ракетоліани. Двоєрідний дядько Корольова, доцент Олександр Лазоренко з Автодорожного Інституту в Києві, зробив багато фотознімків з Корольова, має великий архів».

«... підкреслюючи українську національність Корольова, він пише: «Людина полетить далі. Зустрінеся — обов'язково! — з далекими світами, цивілізаціями, казково багатими планетами. І в усьому буде він, великий учений, син України і Дніпра, Сергій Павлович Корольов». (За «Свободою»).

І так далі. Багато ще міг би я наводити прикладів, уривків. Чи бачили, може й Ви якісь такі статті? Мені було б дуже цікаво їх прочитати. Тож — якщо колись таке щось прочитаєте — напишіть мені, або й пришліть цілий уривок. Дуже за те Вам буду вдячний. Посилайте на адресу редакції ЮНАКА.

Юрій Лось

КУТОК СТАРШОГО ЮНАКА

Нещодавно сидів я із своїм товаришем (американцем, але не українського походження), під час полуденку і розмовляв. Питає мене він: «Ти завжди ходиш на всілякі рандки. Де ти зустрічаєш тих усіх дівчат?». «Ну» — відповів я — «у церкві, в пластовій домівці, на Союзівці на вакаціях, біля народного дому, на прийняттях у знайомих...»

«Ах, ти щасливий!» зідхнув мій товариш, «Ви всі люди, що належите до етнічних груп, завжди маєте «фан»... Завжди мені розказуєш про всі Ваші різні імпрези, забави, балі, табори, літництва, організації. Ви маєте свою групу, там легко Вам зустрінутись, нав'язати приятельства. А я до ніякої такої етнічної чи релігійної групи не належу, тож гублюся у величезному морі людей, яким є Нью-Йорк!» «Але ж Ти належиш до американського світу, тож маєш багато різних можливостей», відказав я йому. «Так, то правда», погодився він, «але до американського світу належиш і ти. Але крім того ти ще маєш свій другий, український світ і можеш користати з обох...»

Ці слова мого товариша відчинили мені очі на цю справу моєї проблеми «двох світів» з нової точки зору. Дотепер я думав: я є українського походження, мої батьки були українцями, тому я — хоч роджений американець — повинен бути лояльний і вірний не лише Америці, де я народився, але й Україні, моїй Батьківщині. Не раз це мені справляло певні проблеми, я розгублювався у цих двох світах. Але моє серце тягнуло мене завжди до далекої України, якої я ніколи не бачив.

Однак, мій товариш показав мені новий аспект (погляд) на це питання. Я побачив, що я в унікально корисному положенні — на перехресті двох культур, двох світів і можу мати особисті користі з обох. Більшість людей знають лише одну мову, одну історію, одну культуру, одне мистецтво, — щоб навчитись другої, їм треба мовольно працювати. Я ж від народження майже, знаю дві мови, дві культури. Це я дістав, так би мовити, «задарма». Я можу бути гордим із досягнень української культури, а рівночасно із досягнень американської культури. Я бачу кожну справу із двох точок зору. Я більше знаю,

ГУТІРКА

ДРУГА ВОРОНА

як пересічний американець. Я маю всі ті можливості, які має кожний роджений американець, але, крім того, я маю ще цілий другий світ, який відчиняє мені нові обрії (горизонти). Під тим оглядом я належу до одної із найбільш упривілежованих кляс людства.

Дивлячись на історію культури бачу, що люди в такому положенні, як я, непересічно успішні. Скільки було письменників, малярів, науковців, філософів, які — подібно, як і я — вирости з коріннями в двох світах, у двох культурах! Подивись лише на жидів, які вже від близько 2-ох тисяч літ знаходяться завжди в подібному положенні: скільки визначних людей вийшло з їх рядів.

Тож я не дивлюсь на проблему мого українського походження в американському оточенні як на якийсь тягар чи нещастя, а як на своєрідний виклик: ти опинився в обставинах із незвичайно широкими можливостями: як їх використати, щоб зробити своє життя якнайповнішим і найвартіснішим? Як можеш прислужитися і Україні і Америці?

Недарма ж мені заздрять мої товариші, які вирости лише в одному «світі».

Ваш Друг Ворон

● Усі справи подорожів автобусами, поїздами, літаками та кораблями, зокрема продаж подорожних квитків ● спровадження рідні та оформлення потрібних документів — полагодить швидко і задовільно

Українське Подорожнє Бюро

ASTRO
Travel Service

Власник:
ТЕОДОСІЯ ВОЛОШИН
2198 Bloor St. W., Toronto 9, Ont.
(Напроти Пластового Дому)
Числа телефонів:

766-1118

766-1119

ВИРІВНЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ ЗА „ЮНАКА“

за 1967 рік — 5.00 доларів!

МІЖКРАЙОВА ПЛАСТОВА ЗУСТРІЧ 1967

для відзначення

* 50-річчя державного відродження України

* 100-річчя Канади

* 55-річчя Українського Пласту

відбудеться від суботи 22 липня до неділі 30 липня 1967 р. на пластовій оселі «Батурин»

біля Монترеалу в Канаді.

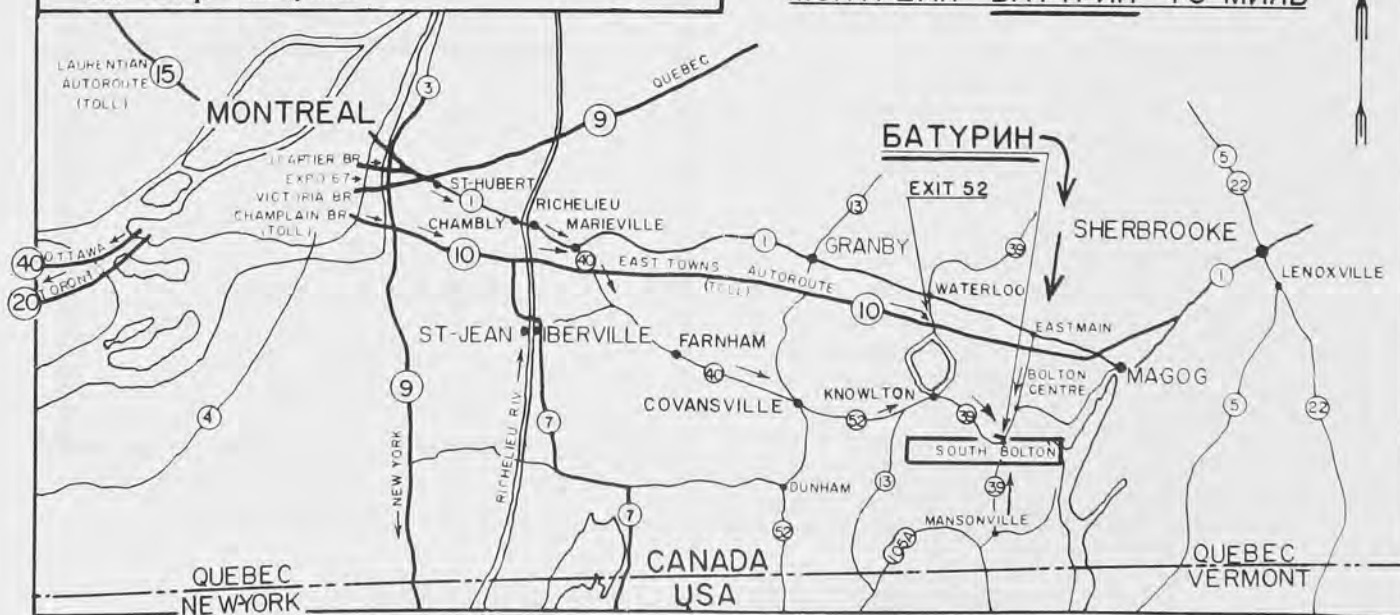
ПОЯСНЕННЯ

до пляну

1. Головна брама — в'їзд
2. Реєстрація — інформація
3. Постій авт
4. Постій «трейлерів»
5. Приватні шатра
6. Приватна власність
7. Спортова площа
8. Старий будинок
9. Склеп — буфет
10. Озеро
11. Табір Проводу Зустрічі
12. їдальня — лікар
13. Провід Зустрічі — адміністрація
14. Табір пластунів
15. Табір пластунок.

МОНТРЕАЛ — БАТУРИН = 75 МИЛЬ

ОБІЖНИК в справі виряду учасників МПЗ — 1967

Для доброго самопочування кожного учасника(-ці) МПЗустрічі у великій мірі причинюється виряд. Велика кількість юнацтва та інтенсивність програми вимагають дуже точного виконання вказівок щодо всіх елементів зустрічі. У справі виряду ці вказівки такі:

Таборування під час МПЗ відбуватиметься на базі гурткової і курінної. Тому амбіцією кожного куреня повинно бути якнайкраще себе зарепрезентувати щодо поведінки, участі в програмі, зовнішнього вигляду шатер і кожного учасника(-ці).

ВИРЯД УЧАСНИКІВ ЗУСТРІЧІ:

а) курінний: прапор, знамено,

б) матеріал для прикраси курінних споруд, як місце при кошовому столі, книга-хроніка, в якій були б пам'ятки, адреси для висилки привітів тощо,

в) гуртковий:

1. хоругвозка
2. шатро
3. кухонний виряд: а) казан на 8-10 осіб, б) пательня, в) казан на кип'яток, г) черпаки
4. дві лопатки
5. аптека
6. два топірці
7. різні речі, як: шнурки, цвяхи, шпанеглі, матеріал для прикраси шатер (кредки, папері, фарби тощо)
8. цельта над кухнею
9. приладдя до миття казанів,

г) особистий виряд:

1. повний пластовий однострій
2. спальний мішок, коц і піжама
3. матрац до наддування
4. дощевик або пелерина ("панчо")
5. довгі штани
6. спортовий одяг (блужка, штанці, мешти)
7. спідне білля для зміни
8. скарпетки
9. сильні півчеревики
10. вітрівка і светер
11. наплечник
12. пластовий ніж
13. менажка, ложка, горнятко, виделка
14. мило, рушники, паста, щітка до зубів
15. сірники
16. електрична лампка
17. пляшка на воду
18. нотес і олівець
19. голки й нитки
20. купелівки
21. пластиківі або гумові чоботи
22. фотоапарат, темні окуляри, крем проти сонця.

ПРОГРАМА ЗУСТРІЧІ

22. 7. субота — приїзд і розтаборування
23. 7. неділя — святочне відкриття МПЗ
24. 7. понеділок — зайняття по таборах*)
25. 7. вівторок — зайняття по таборах
26. 7. середа — зайняття по таборах
27. 7. четвер — зайняття по таборах
28. 7. п'ятниця — день дружби
29. 7. субота — виступ на ЕКСПО 67 і спортові фінали
30. 7. неділя — спортові фінали і святочне закриття МПЗ
31. 7. понеділок — виступ в Оттаві — від'їзд

* До програми зайнять по таборах входять:

1) спорт і піонерство, 2) спеціалізаційне пластування і плавальні змагання, 3) цілоденні відвідини світової виставки в Монреалі "ЕКСПО 1967", 4) мандрівка і теренові ігри. На кожний рід цих зайнять по таборах призначений один повний день.

ПРОГРАМА ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В ОТТАВІ 31 ЛИПНЯ 1967

Година

Точки програми

- 10:30 рано — приїзд молоді і збірка в "Сентеніал Сентер"
- 10:30 — 11:00 — сформування походу молодечих організацій
- 11:00 — 11:30 — похід до парламенту і установка на майдані
- 11:30 — національні гимни, святочне відкриття Дня Української Молоді — о. д-р В. Кушнір, Президент Комітету Українців Канади, презентація прапорів молодечих організацій
- 12:00 — зустріч прем'єра уряду Канади, слово прем'єра дост. Л. Б. Пірсона, подяка представників молоді
- 12:30 попол. — відвідини представників молодечих організацій у спікерів сенату і палати репрезентантів, коротка тура групами з оглядинами будинку парламенту
- 1:00 — 2:00 — перекуся в "Сентеніал Сентер"
- 2:00 — збірка і привіт представника міської управи
- 2:30 — складення вінка біля пам'ятника поляглих, похід до резиденції генерального губернатора Канади
- 4:30 — зустріч молоді з ген. губернатором
- 5:00 — від'їзд до "Сентеніал Сентер"
- 5:30 — вечір
- 6:30 — роз'їзд домів

Для ашанування вкладу української спільноти в розбудову Канади, заходом Президії Комітету Українців Канади буде також вміурована в будинку Канадської Національної Бібліотеки в Оттаві українська пропам'ятна таблиця в трьох мовах. Святочне відслонення таблиці відбудеться з нагоди Дня Української Молоді і в його програмі візьмуть участь представники всіх українських молодечих організацій. Докладна програма буде подана до відома пізніше.

Адреса пл. оселі «Батурын» на час МПЗ

Ukrainian Camp Baturyn
South Bolton, Que., Canada
Tel.: 514-292-5550

ПЛАСТОВИЙ КОМІТЕТ
ДНЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

1

2

ПІЗНАЙ СЕ

3

У попередніх числах ми мандрували по славних місцях України: Київ, Крим, Чорне Море, Запоріжжя, Карпати. Про ці околиці всі знають, відвідують їх тисячі туристів із цілого світу. Але яка ж решта України? Чи вся Україна теж така гарна і мальовнича?

Відвідаймо ж сьогодні типове українське місто — Тернопіль. Воно трохи на захід від центру України, але всеж таки посередині наших земель, воно подібне до сотень інших українських міст.

1. Почнімо ж із центру міста: із Театральної площі. Місто тихе, спокійне... Люди годують голубів. Класичні колюми театру надають маєстатичного вигляду старинній площі.

2. Ідемо вулицями. Всюди повно зелені, краси. Робиться враження, що це західноєвропейське місто — може у Франції чи Німеччині. На кожному кроці знаходимо культурні зв'язки із заходом Європи.

6

ІН КРАЙ

5

3. Бож де не глянеш — мистецтво. Чи це старовинні церкви, які сторіччями простояли на вулицях Тернополя, витримуючи не одну війну, не один бій...

4. Чи це модерністичні мозаїки, якими сучасні тернопільці прикрашують своє місто. Але — всюди краса. Краса в спорудах, збудованих населенням упродовж століть, але теж — краса природи, яка була тут, поки ще спроводилися сюди наші предки...

5. Ціле місто звернене до озера: його церкви, просторі майдани, зелені парки й бульвари... Тернопіль — красунь. Як і багато-багато інших міст на просторах мальовничої України...

6. Біля Тернополя розкішне озеро. В ньому можна купатись, плавати, по ньому можна їздити вітрильниками, човнами, моторівками. Влітку хлопчики ловлять в ньому рибу.

4

ТАЄМНИЦІ ЕЛЕКТРОНІКИ

Малесеньке радіо, яке прикладається до вуха... ракета-робот, яка осідає на поверхню місяця і там «оглядає» терен... сателіт, який передає кольорові телевізійні програми з Європи в Америку... величезна машина, яка в млі ока розв'язує скомпліковані рівняння... радіо-телескоп, що дивиться на 7 бильйонів років у минуле... електричний мікроскоп, якого вживають, щоб розгадати загадку життя... атомний реактор, який перемінює матерію в чисту енергію...

Ось вісім чуд теперішнього світу. Речі, які й не снились Вашим батькам, коли вони були у Вашому віці. Речі, які ще зовсім недавно були чистою фантазією. Речі, які сьогодні є звичайнісінькі...

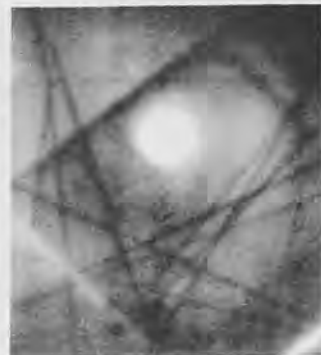

1

І всі вони можливі лише завдяки науці, яка ще недавно навіть не мала своєї назви. Сьогодні ж це наука znana кожному: електроніка. Електронічні апарати оточують нас на кожному кроці, ми вже так звикли до її магії, що не звертаємо на неї уваги. Телевізори, мініатюрні радіоприймачі, сателіти, обчислювальні машини — речі, які ще кілька років тому видавались чужими модерної техніки, сьогодні вже так усім знані і звичайні, що ми тим більше не захоплюємося і не питаємо, які це були геніяльні відкриття. Але електроніка не стоїть на місці; щодня майже є нові й нові винаходи, апарати, матеріали. Тисячі фізиків та інженерів-електроніків працюють по різних лабораторіях, щоб принести світові нові й нові чуда.

Ось ходимо на «відвідини» до такої електронічної лабораторії. Погляньмо: над чим працюють там науковці? Які чуда-дива чекають нас у майбутньому? Тож — у мандрівку!

Увійходимо до лабораторії. Поділена вона на кілька відділів: в одному працюють фізики, хіміки і інші стислі науковці над засадничими властивостями електрики й магнетизму, над властивостями півпровідників і твердого тіла, над поведінкою плязми, над засадничими загадками світу. В інших відділах науковці та інженери роздумують над тим, як ужити знання, здобуте тими стислими науковцями для практичних потреб людства: як із півпровідників зробити транзистори, як при допомозі плязми приборкати атомову енергію, як ужити скомпліковані математичні формули про електромагнітні хвилі для будови радіотелескопів. А в ще інших відділах ін-

2

женери будують речі: інструменти, апарати, прилади. Вони беруть ідеї від попередніх відділів і переводять їх у життя, удосконалюють їх, випрацьовують. Тут родяться прототипи машин-комп'ютерів, телевізорів, астронавтичних інструментів.

У кожному відділі, очевидно, багато різних проектів. Ось, наприклад, тут, у великому відділі, інженери працюють над удосконаленням півпровідникових елементів. Голова відділу пояснює нам:

«Ще недавно всі електронні апарати тощо, вживали електронних ламп. Вони були великі, вимагали багато енергії, нагрівались, швидко псувались. Тоді прийшло велике відкриття: тран-

3

4

Щоб могли збудувати такі мікромініатюрні апарати, треба було розгадати не одну загадку із фізики твердого тіла, кристалографії, квантум механіки. «І пішли ми всередину кристала...» (ілюстрація ч. 2). Потужні електронні мікроскопи можуть бачити там, де ще ніхто не бачив (ілюстрація ч. 3).

Близько до цього відділу є відділ фізиків твердого тіла. Це вони уможливили винахід транзистора, як теж інтегрованих елементів. Тут діються дивні речі: відкривається новий світ, світ квантової механіки, де нічого не діється так, як ми того сподівались би. Вчені студіюють властивості речовини в різних неможливих обставинах: у супер-високих магнетних полях, (дивись ілюстрація ч. 4), у температурах, які наближаються до абсолютного нуля... Ось учений, фізик, готується укласти малий елемент у збірнику плинного гелію (ілюстрація ч. 5). «При нормальній температурі ця речовина зовсім не є магнетна», пояснює він, «але при температурі нижче мінус 355° Фаренгейта вона стає така магнетна, як залізо. При низьких температурах взагалі стаються дивні речі: деякі метали втрачають будь-який електричний опір, і якщо ми раз пустимо в такий метал електричний струм, то він кружлятиме на віки вічні. Ми мали тут металевий перстень, у якому струм кружляв 5 років і зовсім не змалів...» Він годинами міг би нам розповідати про чуда крайодженіки (науки про низькі температури), але нам пора йти далі.

6

зістор. Із транзисторів можна було робити малесенькі апарати, в сто разів менші від попередніх. Сьогодні транзистори майже витиснули електронні лампи. Але ми тепер маємо ще щось краще: інтегровані елементи. На одному маленькому кристалику ми можемо побудувати сотні транзисторів, опорів, конденсаторів... Ось дивіться тут!» І він приводить нас до мікроскопу. В об'єктиві кристалики, на яких скомпліковані різноколірові лінії тощо (дивись ілюстрація ч. 1). «На кожному з тих кристалів є тільки транзисторів, що у звичайному радіоприймачі. А він менший від ока мухи!» — з гордістю говорить він. «Із таких елементів ми зробимо колись комп'ютер завбільшки за поштову марку».

5

Ось у наступному відділі учені працюють із плязмою. «Що це таке плязма?» питаємось молодого фізика. Він вияснює: «Звичайний газ складається із атомів; кожний атом має електрично позитивне ядро, навкруги якого кружляють негативні електрони. Ядро позитивно заряджене, електрони негативно — тож цілий атом електрично нейтральний. Якщо ж електрони відділити від ядра, то дістаємо плязму, себто електрично заряджений газ. Він має різні цікаві властивості. Ось тут» — він показав на склянці посудину, в якій дивним світлом світилося щось невловиме (ілюстрація ч. 6). «Сонце і зорі складаються із плязми. Ми ж хочемо вжити її, щоб визволити енергію атомного ядра, як у водневій бомбі. Тільки не так експлозивно...» — усмінувся він.

В наступному відділі працюють оптики. «Нашим найбільшим винаходом останніх років» — пояснює нам інженер-оптоелектронік — «був лазер. Це елемент, при допомозі якого ми можемо створити промінь «упорядкованого» світла, себто світла, в якому всі хвилі йдуть «у крок», як колона війська. В звичайному ж світлі хвилі неупорядковані, хаотичні. Із упорядкованим світлом можна робити різні трюки. Ось дивіться» — він наставив малий апарат, покрутив декілька гудзиків. «Уважайте!» викрикнув він, потиснув гудзик. Із лазера вистрілив промінь червоного світла, яке так і вибило дірку у сталевій жилетці, яка була йому в дорозі (ілюстрація ч. 7).

«Лейзери уживають тепер у хірургії, у металургії, у комунікації. Але найцікавіше застосування знайшли вони у фотографії. При їхній допомозі ми тепер можемо брати на правду тривимірні фотографії, або так звані «голограми». Ось я вам покажу». Ми підходимо до складної апаратури (ілюстрація ч. 8). Слабкий лазер освітлює шахову фігуру, світло відбивається, проходить через серію сочок і вкінці падає на фотографічну плівку. «Ось тут є типова голограма» показує інженер. Фотографічний негатив, на якому хаос коліс і коліщаток. «Тепер нічого не бачите, але дивіться!» Інженер укладає негатив у подібну апаратуру із сочками і лазер-

7

8

ром, і раптом перед нами з'являється шахова фігура. Це не образ, а три-вимірний з'ява: можна оглядати її з одного боку і другого, як правдивий предмет. «Лейзер допоміг нам розвинути науку голографії, але ми вже навчилися, як робити і висвітлювати голограми звичайним світлом. Може незабаром тривимірні знімки, кіно, телепередачі будуть такі самі буденні, як двовимірні образи є сьогодні» — закінчує він.

Це лише декілька відділів. Час втікає, нема вже змоги оглянути різні інші відділи, які так хотілося б оглянути: відділ електронних обчислювальних машин, відділ радіоастрономії, відділ астроелектроніки... Може іншим разом...

ЛО

(Усі ілюстрації вжито за дозволом «РСА»
Лябораторій)

наша пошта

● У долученні пересилаємо чека на 10.00 дол. на дворічну передплату за "Юнака" для наших дітей. Нам приємно ствердити, що "Юнак" є дуже гарно редагований і діти його з захопленням читають... З сердечним привітом — **О. і В. Наконечні, Вашингтон, США.**

● Бажаємо висловити нашу справжню вдячність за призначення стільки місця у Вашому чудовому журналі в числі за жовтень 1966 р. для нашої оповістки про стипендії КоДУС. Ми насолоджувалися гарними статтями і знімками цього журналу. Бажаємо Вам багато сил для дальшої Вашої благородної праці в користь нашої спільноти... З глибокою до Вас пошаною — **За Комісією Допомоги Українському Студентству, Сарсель, Франція: проф. д-р О. Кульчицький, голова, Т. Волошин, секретар.**

● Редакції "Юнака" бажаю великих успіхів у так корисній праці на загроженому відтинку нашої діаспори, то є на відтинку молодечого фронту... З правдивою до Вас пошаною — **Василь Качмар, Ньюарк, США.**

● Наші хлопці радо читають пластовий журнал "Юнак" і іншим дають читати. Вітаю Вас з Христовим Різдом і Новим Роком... **Отець Степан Чміль, ректор Української Малої Папської Семінарії у Римі.**

● 22 Купрін УСП-ок "Нові Обрії" пересилає 5.00 дол. на дарункову передплату за "Юнака" на 1967 р. для Української Католицької Середньої Школи в Дітроїті... **Ст. пл. Уляна Кунинська, купрінний писар, Дітроїт, США.**

● З великою радістю прочитав я в "Вільному Слові", що появляється Ваш цінний журнал для молоді. Мене це інтерисує особливо тому, що маю внука в Канаді і похресників тут у Аргентині, а братаників у інших краях... З глибокою пошаною — **Іван Мацяк, Буенос Айрес, Аргентина.**

● Сердечно дякую усім працівникам "Юнака" за їх мозольну працю, яку вони вложили в "Юнака" для піднесення духово-морального стажу нашої молоді...

Іван Василюк, Клівленд, США.

● Я прочитав Ваш журнал і він мені дуже подобається. Я не маю змоги його передплатувати, бо я сирота, не маю тата. Журнал я брав у Тараса Пахольчука, але він живе далеко, тому я прошу Вас, щоб Ви вислали мені ваш журнал "Юнак". Прошу Вас, щоб Ви повідомили мене, чи вишлете. Заздалегідь дякую. Я маю 14 років. Слава Ісусу Христу... **Андрій Карпюк, Міранда, Парагвай.**

● Прошу відновити мої три дарункові передплати "Юнака" на 1967 рік для моїх знайомих, одну в Канаді та дві у США. Також відновляю свою передплату "Юнака". Долучую чека на 22.00 дол., з чого 2.00 дол. на пресовий фонд... **Пл. сен. Надія Гафткович, Гартфорд, США.**

● На майбутнє старатимусь висилати своєчасно передплату, бо журнал цікавий і ми дуже радо його читаємо. Щиро дякую та остаюся з пластовим привітом. Скоб! **Пл. розв. О. Лесик, Честер, США.**

● Журнал мені подобається. Цікавлять мене пригоди таборів інших місцевостей і люблю читати загадки, пісні й поеми. Бажаю Вам дальшого успіху у Вашій праці. Скоб! **Пл. розв. Варвара Тиховецька, Ст. Кетеринс, Канада.**

● Поздоровляю Вас із добрим репортажем Д. Струка про Ісландію в грудневому числі "Юнака" з 1966 р. Але навіщо Ви вживаєте слово "репета"? Також добра стаття про соняшну систему в тому самому числі... Бажаю Вам нових успіхів! — **З пошаною проф. Яр Слаутич, Едмонтон, Канада.**

Дорога Дадю!

Мої батьки дотримуються європейського способу їдження (обі руки на столі, їсти вилками і тримати рівночасно ніж і т. п.).

Часами в деяких ресторанах чи при гостях не-європейського походження мені трохи соромно, що на нас дивляться. — немоз би мої батьки не вміли поводитися. Мама каже, що т. зв. «континентальний» спосіб поведінки при столі в Америці є також прийнятний, і що ми не маємо чого соромитися за свою поведінку, ми ж із давнього роду і т. п. Але мені таки часами в товаристві незручно...

Як порадиш поводитися?

Дочка шляхтянки

Дорога Шляхтянко!

Твоя мама зовсім правильно каже. Європейських способів їдження та поведінки взагалі нема чого в Америці соромитися, тимбільше, що в останніх роках їх щораз більше приймають і розуміють. Інакший спосіб поведінки може впасти в око хіба десь у малих містах, але, наприклад, в Нью-Йорку він самозрозумілий та нікого не дивує. Для підтвердження правильного розумування Твоїї мами подаю, що пише про цю справу Емі Вандербілд у своїй книжці про поведінку (нове видання з 1963 р.) на ст. 255: «Я не бачу причини, чому людина, яка ціле своє життя уживала континентального способу їдження, має його змінити на американський...»

Але мушу Тебе в одному остерегти — континентальна поведінка мусить бути дійсно правильною, коли її вживаємо. Те, що подаєш як приклад «обі руки на столі» — не є добрим у ніякій поведінці, так як і пиття із ложечкою у філіжанці, що, на жаль, немов належить до давніх родових українських традицій.

Раджу тобі доконче вміти поводитися обома способами — (це ніколи не зашкодить) і, евентуально, відповідно до ситуації, їх уживати.

Подруга Дада

Дорога Подруго!

Нещодавно моя мама запросила мою добру товаришку приїхати на одну неділеньку до нас та умовилася, коли це буде. Оксана радо згодилася, але, що це було три тижні наперед, вона в міжчасі на цей сам день «призбирала» ще інші «імпрези»,

на яких хотіла бути, — отже, запиталася мене, чи мусить приїхати до нас. Я не бачила нічого злого в тому, щоб вона до нас приїхала іншим разом, але моя мама була дуже зла на неї, і ще я мусіла вислухати. Чи Ти думаєш, що мама не осудила Оксани непотрібно гостро за таку дрібницю?

Ірка

Дорога Ірко!

Ця «дрібниця» була просто доказом злої поведінки Оксани. Твоя мама мала познати причину до обурення.

Оксана зробила «нетакт» у відношенні поперше до старшої особи від себе, а подруге до господині, якої «апресини були раніші, як усі інші пляни. Коли Твоя товаришка чи Ти цього не зрозуміли, то добре, що хтось дав їм до пізнання, що так робити не личить.

Подруга Дада

Дорога Дадю!

Кожний раз тепер, коли у нас дома гості, ведуться дискусії на тему зустрічей з поетами з України. Недавно два приятелі батька так посварилися у нас при столі, що один пішов додому і, як каже мама, перестали навіть один до одного говорити. Розміється, я слухала цілої сварки з великою цікавістю, бо обох цих панів знаю від маленької дізчинки. Один боровив зустрічів, а другий, що дотепер був великим його приятелем, є проти цього, і назвав його «большевиком» і «зрадником» народу. Що Ти думаєш, бо я навіть дома не дістану однієї відповіді тому, що батько є «за», а мама, хоча не так завзято, але таки є «проти», але боїться батька і тому виминає зі мною розмов на цю тему.

Анна

Дорога Анно!

Питання зустрічей роз'єднало не лише приятелів Твого батька, але цілу українську спільноту. На жаль, це не є питання, яке можна вирішити простим «за» чи «проти» — тут чорне — тут біле, а перш за все це не питання, яке можна розв'язати емоційною сваркою.

Як Ти прислухувалася до дискусій приятелів Твого батька, то, певно, знаєш, що провід українського громадського життя у США висловився проти всяких зустрічей — а частина української суспільності із тою ухвалою не погоджується та твердить, що зустрічі корисні. Можна думати, що, як звичайно в житті, між екстремними поглядами є ще теж те, що звється «середня дорога».

Думаю, що напевне не повинні зустрічатися люди, які це роблять ради наївної сенсації чи зле зрозумілого сантименту, люди безкритичні та інтелектуально невироблені. Але зустрічей людей того самого інтелектуального рівня, зустрічі людини з людиною «заборонити» годі. Із зустрічами так, як із міцною кавою — вони не для слабких сердець.

Подруга Дада

СХОВАНКА — ГРА

Попробуйте відгадати всі слова на пластові теми. Слово можна читати зправа вліво, зліва вправо, згори в долину і з долини вгору.

Загадку подав гурток «Калина»

(з юнацького журналика «Маківник»)

С К О Б Н К А Л И Н И Х И Р А В О В Ч А Т Р О П А
И Р Х Д Р В Е С С В И С Т О К Н Н А П Л Е Ч Н И К
Л А И Ж П О Л Е В А Ф Л Я Ш К А С Т О Я А Г Р И П
Ь С Т І О Л Я Т Р І Б А Т А П С К Я М Д Т Я І З С
Н Н Я Л Д О М І В К А Н И А Р Т А Д А Д А Х К С Т
О О К К Р Ш О Б Е Р Е Ж Н О Б И С Т Р У Я Р И Р А
А С И И У К Р Г В Х Ч А Ї К И К О Д Н О С Т Р І Й
К О Н А Г И З У І Б О Р Е Ц Ь К А Я Н С В Я Т А И
І Б И Л А И Е Р Д Л Я Д Р А М К Н И Г А Л Т В І Ч
Н І Д З В І Т Т З Е Л А С Т І В К И В У З О Л И Н
О Т О К І Ш К О Н Л И К У Р І Н Ь Щ О Х Ф У Ї А Р
Р Ь Х Ж Й Н А К А І К Г Л А К Ф Ю Л Ш І Т Й И З Т
Х У С Т К А Г З К Й Н А М А К И В І А Г С С Е С
Ш Н У Р Н А К Р А К У Р І Н Н А Я С Т Г А Д А Ж А
Ж М Л Б Е Р Е Т К А Р К І Н К І П С Р Ь Л Ї Й И Л
В Е Л И К А Г Р А О Г А Г І Л К И Ь О З П В А Е П

ПОГЛЯНЬТЕ

НА ВАШУ АДРЕСУ

на четвертій сторінці обкладинки цього числа, або на коверту, у якій висилаємо «Юнака»!

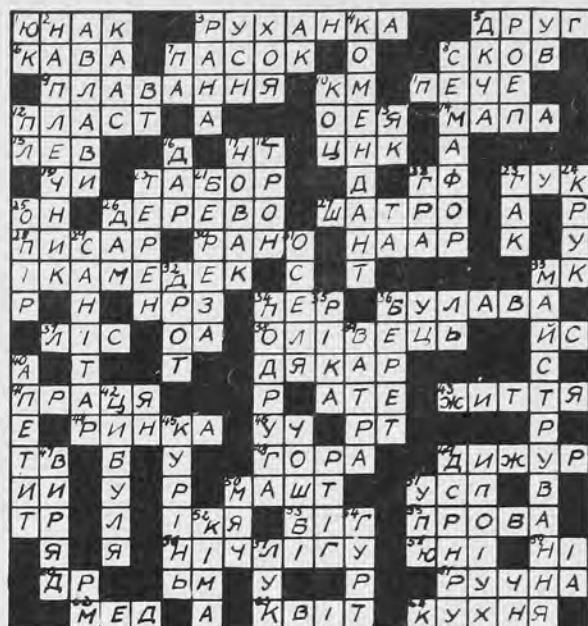
● Біля Вашого імені на адресі є надруковане число, що означає місяць і рік, до якого Ви маєте заплачену передплату за «Юнака».

● На підставі цих даних всі наші передплатники мають змогу зорієнтуватися, доки заплачена їх передплата, і, якщо цього ще досі не зробили, повинні негайно вислати передплату на 1967 рік, а післяплатники теж свою залежність за попередній час.

● Будьте ПЕРЕДплатником, а не ПІСЛЯплатником «Юнака»! Тому ШЕ НИНІ вишліть 5.00 дол. — передплату на 1967 рік, як теж свою пожертву на пресфонд «Юнака»!

ХОДАТАЇ ИХДАТЕОУ

(з числа за травень 1967 р.)

2. СКЛАДАНКА

1. ТАРПАН
2. СТЕПИ
3. ТРАВА
4. ШАТРА
5. ВАТРА
6. НАПЛЕЧНИК
7. ГОРОД
8. ПОРОМ
9. ВЕЧІР
10. ПЕЧЕРА

3. ЧИ ЗНАЄШ

1. Кардинал	7. Ні
2. Клен	8. Крук
3. Ні	9. Ворона
4. Ні	10. Вільшанка
5. Так	11. Голуб
6. Ні	12. Ластівка

До Передплатників «Юнака»
у США

ОБОВ'ЯЗКОВО ПОДАВАЙТЕ

у своїх адресах

“ZIP CODE”

бо його вимагає від нас поштовий уряд при пересилці «Юнака» і нашого листування до Вас.

СПОРТ

ТУРНІР УКРАЇНСЬКОЇ ВІДБИВАНКОВОЇ ЛІГИ В ТОРОНТІ

Канадська Делегатура цьогорічної свіжообраної управи УСЦАК-у, з осідком у Торонті, поставила собі за ціль вперше в історії українського відбиванкового спорту в Торонті, організувати українську відбиванкову лігу. Зорганізуванням цієї ліги займався п. В. Ігнатович. Розгри відбулися турнірами в двох групах, для жінок та чоловіків. В кожній групі розіграно по два турніри для устанлення першуну цієї ліги. Турніри для дівчат відбулися 21 січня і 24 березня ц. р., а для чоловіків 28 січня і 24 березня ц. р.

Наші пластунки в загальному точуванні зайняли друге місце. Тут треба відмітити, що найкращі змагунки дали можливість молодшим від себе змагункам та менше завансованим, взяти участь у другому турнірі. В цей спосіб молодші змагунки мають змогу набрати практики в грі та піднести свій спортовий рівень. Деякі з молодших змагунок мали можливість перший раз у своїй спортозій кар'єрі брати участь у таких розграх. У загальному пластунки дуже добре себе зарепрезентували. Видно було в них опанування м'яча, за малими вийнятками видно було бажання перемогти, хоч у змаганнях проти СУМ-у молоді змагунки, без своїх старших товаришок, не встоялися. Однак попрацювавши ще над собою, вони напевно піднесуть свій рівень гри, тим самим матимуть можливість до кращих вислідів.

Наші хлопці не лишилися позаду. Вони також здобули друге місце в чоловічій групі, вигравши навіть одного сета з багато сильнішою за них "Україною". Вони зробили дуже гарне враження на глядачів та на своїх співзмагунів з інших клубів. Їхній загальний рівень гри ще не вдосконалений, але на досить високому poziomі. Вони ще мають моменти, коли гратять охоту та бажання перемогти, себто не витримують морально, через що гратять не раз дуже цінні точ-

Відбиванкова дружина торонтських пластунів. Перший ряд (зліва): Мирон Кривоніс, Петро Деркач (капітан дружини), Юрко Ковар. Другий ряд (зліва): Роман Комаровський, Роман Турчиневиц, Володимир Яворський, Юрко Сеньків, Володимир Федунчак.

Українські дівочі відбиванкові дружини в Торонті. 1-й ряд: Тризуб. 2-й ряд: Пласт. 3-й ряд: ОДУМ. 4-й ряд: СУМ.

ки в загальному точуванні. Вони мають всякі дані на покращання свого рівня, тим самим на кращі досягнення, але треба їм ще завзято над собою попрацювати, переробити себе духово та згармонізувати свої дії під час гри.

В загальному треба ствердити, що обидві дружини зарепрезентувалися дуже гарно, боронячи пластових красок.

У змаганнях взяли участь у жіночій групі: дружини ОДУМ-у, Пласту, СУМ-у та Тризуба, а в чоловічій були заступлені такі організації та спортові клуби: Колегія св. Василія Вел., Пласт, СУМ, ОДУМ, "Україна", "Тризуб", та МУНО.

Всі ми повинні привітати створення Делегатурою УСЦАК-у такої відбиванкової ліги, бо це дає спроможність конкуренції наших дружин між собою, тим самим піднесення їхнього рівня гри, взаємного пізнання молоді із різних організацій та клубів.

Накінєць треба зазначити, що обидві наші дружини беруть участь також у канадських лігах Торонта, де мають також гарні успіхи.

Яр. Кривоніс

До Передплатників «Юнака»
у США

**ОБОВ'ЯЗКОВО
ПОДАВАЙТЕ**
у своїх адресах
"ZIP CODE"

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО

**МОЛОДЕ
ЖИТТЯ**

Єдина пластова крамниця
у США має на складі:

♦ пластові однострої ♦ пластові відзнаки до одностроїв
і таборовий виряд ♦ пластову літературу ♦ і т. п.

MOLODE ZYTTIA, Inc.
302 E. — 9th St.,
New York 3, N. Y., U.S.A.

Українські хлоп'ячі відбиванкові дружини в Торонті. 1-ий ряд: Колегія св. Василія Великого. 2-ий ряд: ОДУМ. 3-ій ряд: Пласт. 4-ий ряд: МУНО. 5-ий ряд: "Україна".

«ВЕДМЕДИКИ» НА КАНАДСЬКИХ ВІДБИВАНКОВИХ МИСТЕЦТВАХ

"За честь, за славу, за ведмедя!" — проказувала наш босвий клич подруга Христя, наш капітан, стискаючи наші руки сплетені в босвий вузол дружби. "Р-р-а-ф!" відповідали ми їй дружно і підкидали нагору ведмедика високо вгору. Потім одні лишилися на грищі змагатися, а інші йшли сидіти і денервуватися на лавці коло нашого тренера.

Так розпочинали ми кожну нашу гру на Канадських відбиванкових першенствах, які відбулися 17 і 18 березня ц. р. в рұханковій залі Інституту Раєрсона в Торонті. 24 найкращих чоловічих і жіночих відбиванкових дружин з цілої Канади боролися тут за мистецтво Канади.

Пластова дружина "Ведмедиків", віце-мистець провінції Онтаріо, боролася також, боролася з завзяттям і ентузіазмом. Наші хлопці із пластового спортивного гуртка і багато інших українців підтримували нас на дусі. Ми сервували, приймали м'ячі противника, виставляли, бльокували і стинали, скільки мали сил, але, на

жаль, до фіналу таки не ввійшли. Зате побачили ми, чого нам бракує і сприйняли ці наші змагання як науку на майбутнє.

Фінальні гри були чудові. Противники були майже рівні і за кожну точку боролися завзято, жертвенно і довго. Мистецтво жінок Канади здобула дружина з далекого Ванкуверу, а чоловіків — одна дружина з Торонта.

Ці змагання мене дуже захопили. Я пізнала багато змагунок і змагунів з цілої Канади. Мої старші товаришки зналися з деякими змагунами вже з попередніх змагань. Жаль було прощатися по змаганнях, не знаючи, коли вдруге будемо бачитися.

У дружині "Ведмедиків" грали подружки-ст. пластунки: Христя Томків, Віра Маланчій, Люба Олесницька, Ліда Сиротинська і Надя Зубик, та юначки: Марійка Тарнавська, Рома Панчишин, Соня Яцик, Геня Коцур, Христя Малецька, Дарка Романець і Віра Лихач.

Пл. розв. Д. Романець

ВЕСЕЛКА

144 Друга Евеню в Нью-Йорку
(в Пластовому Домі)
Tel.: ORegon 4-9576/79-98

Відкрита щодня від вчасного ранку до пізньої ночі.

* Зимні і теплі перекуски, сніданки, полуденки * содові води
* морозиво * солодощі — теж вибагливі, імпортовані
* шкільне і канц. приладдя * українські і чужомовні часописи.
«Веселка» є улюбленим місцем зустрічей нашої молоді!

НАША ЗИМОВА ПРОГУЛЯНКА

Учасники прогулянки. Перший ряд зліва: Йосип Комарницький, Володимир Комарницький, Зенон Шумигора і Роман Шумигора. Другий ряд зліва: Юрко Стахів, Мирон Стахів, Василь Кузьо і Роман Сенів.

Сніг, мороз і вітер не стримав нас, юнаків, від одноденної прогулянки, яку ми планоно обговорили і призначили на неї реченець на наших гурткових сходах. Наш виховник, ст. пл. Борис Павлюк, підготував нас до цієї прогулянки відповідними вказівками, зокрема про те, який маємо виряд та що маємо робити. Наплечники, харчі і все потрібне на прогулянку було готове.

Два дні перед нашою планованою з нетерплячкою очікуваною прогулянкою з лагідної погоди стається грізна зима, із сніжною заметіллю, морозом із 22° та вітром. До мене безупинно дзвонить телефон. Несчастливий і логаною погодою заламані юнаки питають, що будемо робити. Після телефонічних розмов я переконався, що юнаки є згодні йти на прогулянку, якщо тільки погода зміниться на соняшну.

За згодою впорядника ми вирішили йти. На щастя, на неділю по-

года нам дописує. Ранок соняшний, морозний, біленький сніг покрив усе кругом. Усі ми зійшлися на 7:30 годину вранці до нашої домівки і автами поїхали до Рузвелт Форест, де почалась наша прогулянка.

Після збірки, швидким кроком ми робили в лісі по новім снігу першу стежку. По двадцять хвилинним марші ми знайшли відповідне місце на наше розтаблення. Після офіційного відкриття, молитви і пластового гимну ми розійшлися групами по двох та взялися до будови кухонь і варення обіду. Півгодини пізніше запах диму і нашого обіду наповнив ліс. Одні смажили ковбасу і пекли бараболю в попелі, другі варили зупу та припікали м'ясні консерви, "гамбургери", ковбаски тощо. Запах тих усіх смаколиків злинув по лісі і збільшив наш, і так великий, апетит.

Ми мали клопіт з водою, бо всюди вона замерзла. Ми мусіли топити сніг на воду і переварити, щоб

Пл. уч. ВІРА ЛИХАЧ, член гуртка "Шовкова косиця", 10 кур'я УПЮ-ок ім. Олени Пчілки в Торонті, із здобутою нагородою під час зустрічі в Скелястих Горах в липні 1966 р. за найбільше число пунктів у групі молодших юначок. Подруга Віра здобула перше місце в скоку вдовжнім, у меті рзтищем і в плаванні, 2-ге місце в стусані кулею і 3-тє місце в меті диском.

Чи Ви вже вирівняли передплату?

була до вжитку. Після великого і смачного обіду, була пообідня тиша, щоб трохи відпочити. На жаль, вітер і мороз не дозволяв на довгий відпочинок, і ми охоче почали теренову гру.

По двогодинній тереновій грі, утомлені, мокрі, перемерзлі юнаки один по одному злазилися до табору. Щоб трохи розігрітися, ми зробили свіжого чаю. Погасили вогні і поволі почали збиратися в поворотну дорогу. Сонце схилилося до заходу, сніг рипів під ногами від сильного морозу, по наших вранішніх слідах ми йшли до головної дороги, де вже чекали на нас батьки із своїми автами.

Пл. розв. Юр'ї Стахів, гуртковий
Пл. розв. Мирон Стахів, писар
Гурток "Кобри", Бріджпорт, Конн.,
США

ОБЕЗПЕЧЕННЯ ВІД БЕЗРОБІТТЯ

ТЕПЕР ПРИСЛУГОВУЄ ДЛЯ
БІЛЬШОСТИ РОБІТНИКІВ НА

**ФАРМАХ, РЕНЧАХ,
ТЕПЛИЦЯХ,
РОЗСАДНИКАХ,
САДІВНИЦТВАХ,
ОВОЧЕВИХ, ЯРИНОВИХ
І КВІТКОВИХ
КУЛЬТИВАЦІЯХ**

Робітники:

У своєму власному інтересі вивідайте, чи вам прислугує забезпечення від безробіття тепер введене в життя у сільському господарстві й садівництві.

Працедавці:

Якщо у вас робить хтонебудь, ви мусите придержуватися певних розпоряджень. Це буде в вашому інтересі негайно вивідатися про забезпечення від безробіття для ваших робітників.

Негайно поінформуйтеся
докладно про це у найближчому до вас бюро

**UNEMPLOYMENT
INSURANCE
COMMISSION
GOVERNMENT OF CANADA**
7383(C) EP.

ПЛАСТУНКА — ОДНОЮ З ЧОТИРЬОХ

У січні ц. р. "Домініон Сторс", відома ланцюгова харчева крамниця, разом з управою Світової Вистави в Монреалі проголосили між учнями середніх шкіл Канади конкурс на найкраще написаний нарис на тему: "Чому я хотів би відвідати ЕКСПО 67". На ту ціль призначено 400 нагород, з того 25 на провінцію Саскачеван. Переможцям буде повністю заплачена подорож і одностижневий побут на Світовій Виставі.

З Ріджайни вибрано чотирьох найкращих, між ними пл. уч. Надю Казимиру, кол. гурткову гуртка УПЮ-ок "Кедрина". Вона є ученицею 10 класу Меріон Гай Скул і пластує від раннього дитинства. Кожного року їздить на пластові табори в різних частинах Канади з пластовою зустріччю у Скелястих Горах включно. В школі вона є однією з перших учениць, як теж гарно грає на фортепіані. Минулого року Надя здобула срібну медаль на цілу провінцію за найвищі марки в піані (9-та класа). Цього року Надя поїде двічі до Монреалю: в половині липня на Міжкрайову Пластову Зустріч із своїм гуртком "Кедрина", а при кінці серпня з групою учнів середніх шкіл — переможцями конкурсу.

Бажаємо Наді приємних вакацій!

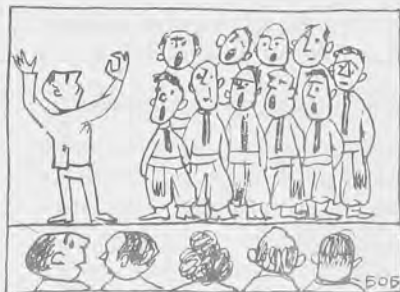
пл. сен. Софія Скрипник
впорядниця гуртка "Кедрина"

Увага! Увага!

Передплатники «Юнака»,

ПЕРЕДПЛАТУ

можна тепер вплачувати в Торонті в пластовій кооперативі «ПЛАН», а в Нью-Йорку в пластовій крамниці — «МОЛОДЕ ЖИТТЯ». Річна передплата для Канади та США є тепер 5 дол.

— Чому ти кажеш, що це мішаний хор, адже тут самі чоловіки?
— Так, але одні вміють співати, а інші ні.

ПЛАСТОВА МОЛОДЬ В ПОКЛОНІ ІВАНОВІ ФРАНКОВІ

Минулий 1966-ий рік — Ювілейний рік Івана Франка — українська спільнота в цілому світі відзначала окремими святкуваннями. Не залишилась позаду і молодь Пластової Станції Сиракюзи — Ютика — Бінггемтон, бо особа Івана Франка зокрема близька нам, пластунам. Вірш Івана Франка "В дорогу", став другою частиною Пластового Гімну, а його син Петра згадуємо завжди попри д-ра Олександра Тисовського і проф. Івана Чмолу, як основника Пласту на Західних Українських Землях.

Молодь нашої станції відзначила цей ювілейний рік Франківським Змагом, що його започатковано 12 червня 1966 р. одноденним табором у навколишніх Сиракюз, та окремою програмою, присвяченою Франкові, а закінчено із кінцем календарного року, 31 грудня 1966 р.

Пл. розв. Леся Яцків, пл. уч. Маруся Александрович, пл. уч. Ірця Миколаєвич (зліва вправо). 1-ша нагорода.

У святочному наказі, який відчитано при відкритті змагу, подано гасло, під яким відбувався цілий змаг:

"Книги — морська глибина,
Хто в них пірне аж до дна,
Той хоч і труду мав досить,
Дивні перли виносить".

Тоді теж роздано всім друковані вимоги до змагу, які можна зібрати в 6-ох головних точках:

1. **ФРАНКОЗНАВСТВО** — ознайомлення із життям і творчістю І. Франка, читання творів, вивчення віршів напам'ять, вивчення пісень до слів Франка, придбання творів до власної бібліотеки.

2. **МОВА** — плекання і збагачування рідної мови, наполегливе старання, щоб рідна мова стала щоден-

ною звичкою пластуна, а теж вивчення чужих мов, яких Франко знав так багато.

3. **ПЛАСТОВІ ТАБОРИ І ПРОГУЛЯНКИ** — Франко дуже любив мандрувати. Сам перейшов ціле Підкарпаття, зазнайомлювався з людьми, списував пісні, перекази, казки і т.п.

4. **РОВЛЕННЯ ДОБРИХ ДІЛ** — Франко був дуже уважливий до людських потреб і робив багато добрих діл.

5. **ПЛАСТОВА ПОСТАВА** — життя за Пластовим Законом. Франко визначався такими прикметами характеру, які є зібрані в Пластовому Законі. Він був дуже працьовитий, був братерський і доброзичливий, був точний, словний і сумлінний, зокрема не пив алкогольних напитків ні не курив тютюну.

6. **ПРАЦЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ, УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ І ПЛАСТУ**. Франко був дуже активним і працьовитим членом своєї громади.

Щоб у цьому змагу могла взяти участь уся молодь нашої Станції і щоб вона мала до розпорядимості потрібні матеріали, Провід нашої станції видав друковані на цикло-стилі дві книжечки про Івана Франка, із знімками в дитячому і юнацькому віці, одну для новачтва, другу для юнацтва. В книжечці для юнацтва поміщено життєпис Івана Франка, список і поділ його творів та передруковано 40 віршів.

Станичний провід видав також друковані бланкети юнацьких звітів, які одержало все юнацтво. За змаговий час юнацтво звітувало двічі. Перший звіт обіймав час від 12. 6. 1966 р. — 30. 9. 1966 р., а другий від 1. 10. 1966 р. до 31. 12. 1966 р.

Франкознавство вивчало юнацтво в Школі Українознавства. Пластові виховники стояли в тісному контакті з учителями школи і саме вчителі допомогли пластовій молоді познайомитися із життям і творчістю Франка. На підставі складених звітів, із яких деякі були виготовлені дуже старанно і навіть по-мистецьки оформлені — окрема Комісія, складена з кошової, кошового і всіх упорядників, перевірила осяги юнацтва, згідно з правильним змагу і підчис-

лила кількість здобутих пунктів. 9-тьом юначкам і одному юнакові, які здобули поверх 1000 пунктів призна-но 3 нагороди:

1-ша нагорода:

- пл. розв. Леся Яцків, 17 літ, гурт. "Лісові Мавки", Ютика — 1773 п.
- пл. уч. Марія Александрович, 14 л., "Євшан Зілля", Сиракюзи — 1557 п.
- пл. уч. Ірина Миколаєвич, 14 л., "Євшан Зілля", Сиракюзи — 1507 п.

2-га нагорода:

- пл. уч. Рома Зачкевич, 14 л., "Євшан Зілля", Сиракюзи — 1426 п.
- пл. уч. Оля Опар, 13 літ, "Євшан Зілля", Сиракюзи — 1395 п.
- пл. уч. Мира Рубич, 14 літ, "Євшан Зілля", Сиракюзи — 1347 п.

3-тя нагорода:

- пл. уч. Марта Грипа, 13 літ, "Євшан Зілля", Сиракюзи — 1224 п.
- пл. уч. Ганя Мазурик, 13 літ, "Євшан Зілля", Сиракюзи — 1193 п.
- пл. розв. Влодко Мазурик, 16 літ, Залога "Рекін", Сиракюзи — 1053 п.
- пл. розв. Роксолана Тим'як, 15 літ, гурт. "Лебідь", Сиракюзи — 1023 пункти.

Всі учасники змагу одержать відзнаки участі в змагу, а нагороджені одержать ще в нагороду українські книжки.

Підсумовуючи осяги цього змагу, можна ствердити, що змаг пройшов успішно. Зокрема юначки поставились до змагу з увагою. На 24 юначки, які в тому часі були в курені, склали звіти 22. (На 16 юнаків — 6).

Пл. уч. Рома Зачкевич, пл. уч. Мира Рубич, пл. уч. Оля Опар (зліва вправо) — 2-га нагорода.

Та переведення такого змагу в Пласті є сьогодні можливе лише тоді, коли на терені діяння пл. станції є Школа Українознавства і пластові виховники стоять у тісному контакті з учителями школи та взаємно собі допомагають. Учителі навчають

ЮНАЧКИ В КАЛІФОРНІЇ

Пл. розв. Влодко Мазурик, пл. уч. Марта Гріппа, пл. уч. Ганя Мазурик, пл. розв. Роксоляна Тим'як (зліва вправо) — 3-тя нагорода.

дітей українознавства, а пластові виховники дбають, щоб вся пластова молодь без виімку була учнями школи, та вимагають, щоб пластуни робили якнайкращі поступи в науці. Колись в Україні, в часі найбільшого розквіту Пласту, був такий звичай, що кожен юнак чи юначка, за незадовільний поступ в науці з двох предметів, діставав примусову відпустку з Пласту, на час трьох місяців. Коли це повторялося частіше, він мусів опустити пластові ряди.

Неперевершені ніким досі були методи виховання в нашій пластовій організації в Україні і коли б сьогоднішні пластові виховники старались пізнати їх, зглибити і приміювати їх, достосовуючи до сьогоднішнього часу, тоді напевно було б менше виховних проблем і рідше приходилось би нам чути такі думки, що Пласт для старшого юнацтва стає нецікавий.

Пл. сен. кер. Марія Логаза
Сиракюзи, США

УСМІШКИ

Учитель: — Івасю, назви п'ять тварин, які водяться в Африці.
Івась: — Три леви і два слони...

У соняшній Каліфорнії в Лос Анджелес існує від року Пластова Станиця. Хоча ми пластунки і пластуни живемо розкинуті по різних околицях, кожної суботи приїздимо на гурткові сходи і заняття. Ми знаємо, що перед нами ще багато праці, але нас, юначок, це не лякає, бо в нас є бажання бути добрими пластунками. Останнього літа відбули ми кількадевні табори, які залишили в нас гарні спомини.

Тепер знову чекаємо нетерпляче вакацій та милої зустрічі з пластунами з інших сторін.

На світлинці юначки гуртка "Горлиці" серед чудової каліфорнійської природи. Зліва направо бачимо: Н. Мельник, Р. Чужак, О. Городецьку, впорядницю пл. сен. С. Березовську, Л. Полотнянку, М. Ганкевич і Н. Пайда.

Оксана Городецька
гуртковий писар

ЮНАЧКИ З КЛІВЛЕНДУ ЛЮБЛЯТЬ ПРИРОДУ

Юначки з гуртка "Веселка" 28-го Куреня УПЮ-ок ім. Кн. Ольги в Клівленді відбувають свої заняття не лише у Пластовому Домі, але і серед природи так, як пристало на пластунок. — Ось бачимо їхні світлини

із прогулянки. Хоча віття дерев безлисті, а природа видається сірою, їхні личка усміхаються весело, і ми бачимо в них життєрадість та пластову завзяття.

Учитель: Як довго живуть миші?

Учень: Це залежить від котів.

**

Перукар: — Як я позинен підстригти вас, пане?

Клієнт: — Мовчки.

**

ПРО НАШ ПЛАСТ У ВОЛВЕРГАМПТОНІ

УСМІШКИ

Пластова оркестра на пластовій забаві у Волвергамптоні 25 лютого ц. р.

- Снилось мені, Марусю, що я про-
сив твоєї руки, що це могло б
означати?
— Мабуть те, що ти Степане у снах
відважніший, ніж на яву.

Українська пластова молодь разом із приятелями з Пластприятіу виявляють у Великобританії щораз більшу діяльність та беруть участь у всіх важливіших святах.

Отож із нагоди свят Христового Різдва Пластова Станиця у Волвергамптоні пішла з колядою, яка дала поважну суму гроша, а саме 31 фунтів, які передано на нашу пластову оселю. У великій маніфестації у Лондоні проти Косигіна взяла участь молодь із Волвергамптоні, Дарбі, Манчестеру та Лондону.

25 лютого ц. р. Пласт у Волвергамптоні влаштував у домівці Союзу Українців у Великобританії забаву, на яку прибуло дуже багато людей, м. ін. із Дарбі і Сток-он-Тренту. Буфет був під опікою Пластприятіу, якому допомагали пластуни і пластунки. Оркестра складалась із пластунів. Душею оркестри є пластун Михайло Постолан. В оркестрі бере участь також його молодший брат Мирон. Усі так молодші, як і старші гарно забавились, а чистий дохід із забави дав суму понад 20 фунтів.

У неділю, 26 лютого ц. р. в українській католицькій церкві відбулась по Богослуженню панахида за спокій душі бл. п. Ольги Басараб та її брата Северина Левицького — Сірого Лева. Свічки тримали пластуни і пластунки, а саме: Марта Голубович, Ганна і Роман Стриганин та Олена, Михайло і Мирон Постолан. Пластуни взяли також участь у святі, улаштованому Гуртком Організації Українських Жінок у Великобританії в

домівці СУБ-у. Це свято відбулось у честь жінок-героїнь, які віддали своє життя для України. Юначка Ганна Стриганин виголосила вірш "Українським героїням", пера пластунки Софійки Мартинець.

Треба тут відмітити жваву участь Осередку Пласту ім. Тараса Чупринки у Волвергамптоні під головуванням діяльного ст. пл. Романа Дубіля, який одночасно є довголітнім скарбником у Крайовому Проводі Пласту у Великобританії. У склад Пласту у Волвергамптоні входять також юначка Ганна Стриганин як писар та юначка Оксана Попович як скарбник. В усіх пластових імпрезах бере також участь референтка старших пластунів у Крайовому Пластовому Про-

воді у Великобританії — Марта Голубович із Сток-он-Трент. Тут хочу відмітити, що родини Постолан, Стриганин, Попович всеціло підтримують усі дії Пластового Осередку ім. Тараса Чупринки у Волвергамптоні, який начислює 29 членів.

Це є доказом, що невмирущі ідеї українського Пласту виховують і надалі на свідомих та чесних громадян українську моолдь, яка і поза Україною маршує тим самим шляхом, який їй накреслив засновник Українського Пласту проф. д-р Олександр Тисовський-Дрот.

Любомира Голубович

Під час панахиди по сл. п. Ользі Басараб та її братові сл. п. Начальному Пластунові Северинові Левицькому — Сірому Левові в Українській Католицькій Церкві у Волвергамптоні 26 лютого ц. р. Тримують свічки пластуни (зліва): Роман Стриганин, Мирон і Михайло Постолан та пластунки (з-права): Оксана Попович, Олена Постолан, Ганна Стриганин і Марта Голубович.

ЦІКАВА МАТЕМАТИЧНА «ТАЄМНИЦЯ»

Цікаву математику можна застосувати в грі в товаристві. Ось викажете всім, що можете за допомогою розрахунків угадати, в якому місяці хто народився і скільки років має.

Самі ви можете нічого не записувати, — нехай це робить той, кому ви будете вгадувати вік.

Обрахунки йдуть таким способом:

— Візьміть місяць свого народження. Помножте на 2. Додайте 5. Помножте на 50. Додайте свій вік. Відкиньте 365. Додайте 115.

— Останні дві цифри будуть віком, а перша одна чи дві місяцем народження.

Візьмемо приклад.

Хтось народився в травні, — в п'ятому місяці.

Ведемо рахунок: $5 \times 2 = 10$. Додаємо $5 = 15$. Множимо на 50 $= 750$. Додаємо вік (наприклад, 45) $= 795$. Відкидаємо $365 = 430$. Додаємо $115 = 545$.

Отже, дві останні цифри — вік (45 років), перша цифра — 5 (травень) — місяць народження.

Мені багато років тому розповідали про одного українця, викладача математики, який за допомогою якихось розрахунків умів угадати вік

і місяць народження. Нікому він не відкривав своєї таємниці, і всі думали, що він має якусь надзвичайну здатність або знає якусь таємницю.

Випадково цю «таємницю» я відкрив: якось купив за 5 центів книжечку, і в ній знайшов багато цікавих речей, у тому числі й «таємницю» про вгадування віку і місяця народження.

Думаю, що багато з читачів будуть раді її знати.

Вас. Онуфрієнко

З УРОДИНОВОГО ПРИЙНЯТТЯ НА ПРЕСФОНД «ЮНАКА»

Під час прийняття, що відбулося в травні ц. р. з нагоди дня народження юнака Мирона Лотоцького в домі його батьків у Торонті, привні на цьому прийнятті гості склали на заклик пана Нестора Хабурського на пресфонд «Юнака» 23.00

дол. Жертводавцям складаємо оцим шири подяку, а другові Миронові пересилаємо ширі побажання.

Адміністрація «Юнака»

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСФОНД «ЮНАКА»

Пан Нестор Хабурський зі збірки з нагоди уродин юнака Мирона Лотоцького в Торонті, Канада	\$23.00
Ст. пл. Михайло Савчак, Бруклін, США	12.50
Пл. сен. Андрій Козак зі збірки з нагоди 25-річчя подружжя панства Олени і Івана Олексюків в Торонті, Канада	10.00
Гурток УПЮ-ів "Кобри", Бріджпорт, США	10.00
34-ий курінь УПЮ-ок ім. 500 Героїнь в Кінгіру, Сиракюзи, США	10.00
Проф. д-р Осип Андрушків, Савт Орендж, США	10.00
Юнаки із заробітку на буфеті на костюмовій забаві новаків у Джерзі Сіті, США	8.10
Пл. юн. Ігор Лемішка, Балтімор, США	5.00
Пл. сен. Степан Кущнір, Філадельфія, США	5.00
Ст. пл. Зенон Онуфрик, Морріс Плейн, США	5.00
Ст. пл. Юрій Спольський, Четем, Канада	5.00
Пл. сен. Іларіон Домбчевський, Янгстаун, США	4.00
Пл. сен. Оксана Тарнавська, Гленрой, Австралія	3.60
Пл. юн. Олександр Яворський, Ньюарк, США	3.25
Пл. юн. Юрій і Люба Зеленико, Торонто, Канада	3.00
Юнак Тиміш Федішин, Бруклін, США	2.50
Пл. сен. Христя Ковч, Рочестер, США	2.00
Пл. юн. Леся Шпирка, Ньюарк, США	1.75
Пл. юн. Любомир Когутяк, Монтрэаль, Канада	1.00
Ст. пл. Богдан Ключас, Нью-Йорк, США	1.00
Пл. юн. Юрій Сторощук, Ошава, Канада	1.00
Пл. юн. Василь Сеньківський, Гастінгс он Гадсон, США	1.00
Пл. юн. Оленка Куккуруза, Міннеаполіс, США	1.00
Пл. юн. Іванна Бульба, Філадельфія, США	1.00
Разом у цьому списку	\$129.70

Хто з Вас подорожує

* літаком * кораблем * поїздом * автобусом
у Канаді чи поза Канадою повинен купити **подорожний квиток** і одержати **безплатно** всякі потрібні **інформації** і поради

в українськiм подорожнiм бюрi
МАРКІЯНА КОГУТА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto 9, Ontario
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ та всякі інші печива

випікають

УКРАЇНСЬКІ ПЕКАРНІ

власниками яких є

Анна і Роман Вжесневські

The Future Bakery

735 Queen St., West-Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

★★★
Home Town Bakery

164 Kane Ave., Toronto(Ontario
Tel.: RO 7-7246

Друкарня-ПЕРЕПЛЕТНЯ КИЇВ

KIEV PRINTERS LTD.
686 RICHMOND ST. W.
TORONTO, ONTARIO

виконує
всі
друкарські
і переплетничі
роботи

- ОДНО І БІЛЬШЕКОЛЬОРОВІ
- НА АВТОМАТИЧНИХ МАШИНАХ
- ЛІТОГРАФІЧНІ РОБОТИ (ОФСЕТ)

ОЩАДЖУЙТЕ І ПОЗИЧАЙТЕ

в кредитівці УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА САМОПОМІЧ

в Філадельфії

- Особисті позики на купівлю домів і авт
 - Студійні позики зі сплатою ратами аж після закінчення студій.
- Телефон: ГЛ 5-8770
4814 N. Broad St. Philadelphia, Pa., 1940

Нормально банки платять заощадності 3 відсотки. За Ваші заощадності НА СПЕЦІАЛЬНОМУ ЮНАЦЬКОМУ КОНТІ в нашій кредитівці одержите: **5½ %**

**ЩАДІТЬ МІСЯЧНО
по 5.00 доларів
а після 5 років одержите**

343.00 дол.

СКЛАДАЙТЕ СВОЇ ОЩАДНОСТІ
в українській кредитівці
"БУДУЧНІСТЬ"
КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА В ТОРОНТО

140 Bathurst St.

Toronto 2B, Ont.

Згідно з постановою Головної Пластової Бурави кожний член УПЮ, що зголошується до пластових проб, має виказатися власним примірником юнацького посібника

Життя в Пласті

автором якого є основник Українського Пласту
ПРОФ. Д-Р О. ТИСОВСЬКИЙ

544 сторінок

Ціна: 6.50 дол.

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна та кожної доброї пластунки.

ПЛАСУНИ І ПЛАСУНКИ!

Складайте Ваші заощадності в найбільшій і найстаршій в Торонто Кредитівці

Українська Кредитова Спілка

297 COLLEGE ST. — TORONTO 2B, ONT.

Пластуни і Пластунки в Монтреалі!

ВСІ СВОЇ ОЩАДНОСТІ СКЛАДАЙТЕ
в Кредитівці

УКРАЇНСЬКА НАРОДНЯ КАСА

а вони з відсотками придатуться Вам в часі Ваших студій. По інформації голосіться в Централі при вул. 120 Дюлут схід, або телефонічно 845 8365 в урядових годинах. Щоденно: від 10-ої ранку до 2-ої попол. і від 5-ої до 8-ої веч. В суботи: від 12-ої до 3-ої попол.

Пластун Ти, юнак?
ОЩАДНІСТЬ — Твій знак!
Щадити щоденно учись!
Як будеш студент,
Той долар, той цент
Тобі допоможе колись
Здобути знання, прожиток, ім'я!

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ У ЧІКАГО

2351 West Chicago Ave. — Chicago 22 Ill.

Увага! Увага!

«Юнака» треба не лише передплачувати, але й докладно читати, до нього дописувати, приєднувати йому передплатників і збирати пожертви на його пресфонд.

Чи Ви вже вирівняли передплату?

СИНИЦЯ

СОЛОВЕЙ

ЛАСТІВКА

ПІДСНІЖНИК

БАРВИНОК

ФІЯЛКА

БДЖОЛА

В Пластовій кооперативі

ПЛАЙ

PLY CO-OP LTD., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont.

ЗАМОВЛЯЙТЕ ПЛАСТОВІ ВІДЗНАКИ

- новацьких роїв і гнізд
- юнацьких гуртків і куренів
- новацьких і юнацьких проб
- нов. і юн. іспитів умілостей

БОРСУК

ІЖАК

КАЖАН

БОБЕР

САЙТАК

ЛИС

РИСЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

ВОВК

ОЛЕНЬ

ЛЕОПАРД

КОБРА

ОРЕЛ

СОКІЛ

ГОТУР

ТАРПАН

У цьому оголошенні поміщені зразки відзнак юнацьких гуртків, які продаємо по 50 центів за штуку. Маємо постійно на складі 40 різних родів таких відзнак і можемо їх кожночасно вислати. Виготовляємо також інші відзнаки роїв УПН і гуртків УПЮ на замовлення.

КУПУЙТЕ В НАС ТАКОЖ:

★ всякі інші пластові відзнаки ★ усі частини пластових одностроїв ★ таборовий виряд ★ спортове приладдя ★ усі пластові видання, а зокрема обов'язковий для юнацтва посібник, автором якого є основник Пласту

ПРОФ. Д-Р ОЛЕКСАНДЕР ТИСОВСЬКИЙ (ДРОТ)

Життя в Пласті

544 сторін • багато ілюстрацій • ціна 6.50 дол.

- * КУПУЙТЕ В ПЛАСТОВІЙ КООПЕРАТИВІ «ПЛАЙ»!
- * ЧИСТИЙ ПРИБУТОК КООПЕРАТИВИ «ПЛАЙ» ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ВИХОВНІ ЦІЛІ ПЛАСТУ!